www.padippakam.com

ஆக. செப். அக். '94 மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் விலை ரூ. 3

புதிய கலாச்சாரம்

தண்ணீரில் எழுதிய தணிக்கை விதிகள்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

‘அடிமைச் சாசனம்’ அறிமுகக் கூட்டம்!

மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகத்தின் நான்காவது பாடல் ஒலிப்பேழையான அடிமைச் சாசனத்தின் அறிமுகக் கூட்டம் ஆகஸ்டு 13-ம் தேதியன்று தஞ்சையில் நடைபெற்றது.

நாடு மீண்டும் காலனியாக்கப்படும் இன்றைய சூழலில் இந்த ஒலிப்பேழை வெளியிடப்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டித் தன் தலைமையுரையை துவக்கினார் தோழர் காளியப்பன். ''எனது கவிதைகள் சாகட்டும் — போர்க்களத்தின் சாதாரணச் சிப்பாயைப் போல'' — என்ற கவிஞர் மாயகாவ்ஸ்கியின் வரிகளை மேற்கோள் காட்டி, காலத்தின் தேவையையும் மக்களின் நலனையும் கலை பிரதிபலிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்.

அடுத்து அடிமைச் சாசனம் ஒலிப்பேழையை அறிமுகப்படுத்தி மாநிலச் செயலர் தோழர் மருதையன் பேசினார். ''பேச்சுரிமை மறுக்கப்பட்டு கருப்புச் சட்டங்கள் ஆட்சி செலுத்திய ஜெயலலிதா அரசின் துவக்க நாட்களில் மக்கள் மத்தியில் விரிவாகப் பிரச்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லும் நோக்கத்தில் இருண்டகாலம் ஒலிப்பேழை வெளியிடப்பட்டது. பாபர் மசூதி இடிப்பும் அதைத் தொடர்ந்து பாரதீய ஜனதா நாடெங்கிலும் நடத்திய மத வெறிக் கலவரங்களும், பார்ப்பன இந்து மதவெறிக்கெதிராக மக்களைத் தட்டியெழுப்ப வேண்டிய அவசியத்தைத் தோற்றுவித்தன. அந்தத் தருணத்தில் வெளியிடப்பட்ட அசுரகானம் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

இன்று காட் ஒப்பந்தம் மூலம் நாடு மீண்டும் காலனியாக்கப்படும் சூழ்நிலையில் அடிமைச்சாசனம் வெளியிடப்படுகிறது. இருண்டகாலம், அசுரகானம் ஒலிப்பேழைகள் வெளியிடப்பட்டபோது 'ஜெ' அரசுக்கு எதிராகவும், பார்ப்பன மதவெறிக்கு எதிராகவும் மக்கள் மத்தியில் கணிசமான அளவு வெறுப்பு நிலவியது. அவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது நாடு அடிமைப்படுத்தப்படுவதற்கு எதிராக மக்களின் விழிப்புணர்வு இன்று மிகக் குன்றவாகவே இருக்கிறது. மாறாக, நாடு முன்னேறுவதாகவும், இந்த ஒப்பந்தம் தவிர்க்கவியலாததென்றும் பலவாறான அடிமைக் கருத்துகள் மக்கள் மத்தியில் திட்டமிட்டே பரப்பப்படுகின்றன. அவற்றை முறியடிக்கும் முயற்சிதான் இந்தப் பாடல் ஒலிப்பேழை'' என்று சுருக்கமாக ஒலிப்பேழையை அறிமுகம் செய்தார்.

அஞ்சலில் ஒலிப்பேழையைப் பெற அணுக வேண்டிய முகவரி:
தமிழ்மணி, உ. தயசூரியன் தேநீர் விடுதி, காந்திபுரம், தில்லைநகர் 5-வது குறுக்குத் தெரு, திருச்சி-18.
விலை: ரூ. 30
பதிவு அஞ்சல் செலவு ரூ. 12.

ஒலிப்பேழையின் மீது தனது கருத்தினைக் கூறிய தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்க செயலாளர் பேராசிரியர் முருகேசன், பாடல் வரிகள் சிலவற்றை குறிப்பிட்டுப் பாராட்டினார். ''பாடல்கள் அனைத்தும் நாட்டுப்புற இசை வடிவம் சார்ந்திருக்கின்றன. எனினும் சில பாடல்களில் மெல்லிசையின் தாக்கம் உள்ளது. நாம் தூய நாட்டுப்புற இசையைப் பின்பற்ற வேண்டும்'' என்று குறிப்பிட்டார். மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகச் செய்யப்படும் அனைத்து முயற்சிகளிலும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் முழு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கத் தயாராகவிருப்பதாகவும் அறிவித்தார்.

அடுத்து திரைப்படத் தொகுப்பாளர் (எடிட்டர்) லெனின் பேசினார்: ''மூன்று ஒலிப்பேழைகளையும் அமைதியாகக் கேட்டேன். எளிமையான இசை; தெளிவான சொற்கள். நான் என்னவெல்லாம் சொல்ல நினைத்தேனோ, பாட நினைத்தேனோ அதையெல்லாம் நானே பாடுவது போல ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது. குறிப்பாக ஒருவித சோகமும் கோபமும் கலந்த பெண் குரல்கள் என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்தன...

புதிய முயற்சிகள் எல்லாமே சிறியதாகத்தான் தொடங்குகின்றன. அவற்றில் சில தொழில் நுட்பக் குறைபாடுகளும் இருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் நாம் காலப்போக்கில் சரி செய்துவிட முடியும். திரை உலகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். பாடுபவர்கள் உணர்ச்சியற்றுப் பாடுவதையும், ஒலி, ஒளிப்பதிவில் பல குறைகளையும் நான் பார்த்துக் கொண்டுதானிருக்கிறேன். வெளியிலிருந்து பார்க்கும் உங்களுக்கு ஒருவேளை அது புலப்படாமல் போகலாம். நம்மைப் பொருத்தவரை சொல்ல வரும் விசயம் தெளிவாகவும் பொருத்தமான முறையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான் மிக முக்கியம்.

நம்முடைய பாரம்பரியம், நமது மரபுகள் ஆகியவை புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. ''மூலிகைகள் எங்களது'' என்ற பாடல் வரிகள் இதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றன. சமீபத்தில் நான் ஐரோப்பா

தொடர்ச்சி 23 ம் பக்கம்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

கலை இலக்கியம் யாவும் மக்களுக்கே

● போர் 12
● குரல் 3,4,5
● ஆக. செப். அக். '94

உள்நாடு:
தனி இதழ்: ரூ.3
ஆண்டுச் சந்தா: ரூ.36

வெளிநாடுகள்
(வான் அஞ்சலில்)
ஆண்டு சந்தா US$ 8.5

படைப்புகள் அனுப்புவதற்கும்
தொடர்புக்கும்

ஆர். சீனிவாசன்,
43, செங்குன்றம் சாலை,
விருகம்பாக்கம்,
சென்னை-600 049.

அந்நியப் பத்திரிக்கைகளின் படையெடுப்பு

பத்திரிக்கைத் துறையில் உலக ஆதிக்கம் வகிக்கும் ஏகாதிபத்திய தேசங்கடந்த கழகங்கள் நமது நாட்டின் மீது படையெடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் மும்முரமாக நடக்கின்றன. இதற்கான ஒப்புதல் அளிக்கும்படி மத்திய அமைச்சரவைத் துணைக் கமிட்டி பரிந்துரை அளித்துவிட்டது. அது அமைச்சரவை, நாடாளுமன்ற ஒப்புதலுக்காகக் காத்திருக்கிறது. ''காட்'' ஒப்பந்தம், வடிவமைப்புச் சட்டத்திருத்தம் ஆகிய விவகாரங்களில் செய்ததைப் போல முடிந்த அளவு இரகசியமாகவே அந்நியப் பத்திரிக்கை நிறுவனங்களுக்கு கதவு திறந்துவிடத்தான் அரசு எத்தனித்தது. ஆனால் தற்போதுள்ள சட்டப்படி ஒரு இந்தியக் குடிமகன்தான் இந்த நாட்டில் பத்திரிக்கை நடத்துவதற்கான உரிமை உண்டு; இன்னும் இந்தியக் குடிமகனுக்கே பத்திரிக்கைகள் நடத்துவதற்குப் பல கடுமையான தடைகளும் விதிகளும் உள்ளன. இதைக் காரணமாகக் காட்டி சென்னை, கல்கத்தா, பெங்களூர் உயர் நீதிமன்றங்களில் சில இந்திய பத்திரிக்கையாளர்கள் வழக்குத் தொடர்ந்த பிறகு விவகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றமே எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. உயர் நீதிமன்றங்களின் விசாரணைக்குத் தடையும் விதித்துள்ளது. இதனால் இந்த விவகாரம் குறித்து படிப்பாளிகளில் ஒரு பகுதியினருக்கிடையே வாதப்பிரதிவாதம் கிளம்பியுள்ளது. எப்படியானாலும் ''அயோத்தி'', ''போபால் விஷவாயு வழக்கில்'' செய்ததைப் போல உச்ச நீதிமன்றத்தைத் தனது ''தேச விரோத'' செயலுக்கு அரசு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்பதுதான் முடிவாகும்.

பத்திரிக்கை, வானொலி, வானொளி ஆகிய செய்தித் தொடர்பு சாதன உலகின் முற்றாளுமைப் பேரரசன் என்றழைக்கப்படுபவர் ஆஸ்திரேலியாவைத் தலைமையகமாகக் கொண்டுள்ள அமெரிக்கனான முர்டோசு. அவரை சில மாதங்களுக்கு முன்பு விருந்தினராக வரவேற்கப்பட்டு பெரும் விருந்து கொடுத்து, பேரங்கள் நடத்தி முடித்துவிட்டனர். அரசினரும், இந்தியப் பத்திரிக்கை ஏகபோக முதலாளிகள், குறிப்பாக இந்துஜா, அம்பாணி போன்ற பெரும் தரகு முதலாளிகளும், ''இந்தியா டுடே'', ''டெக்கான் ஹெரால்டு'', ''ஆனந்தபஜார் பத்திரிக்கா'' போன்ற பிராந்திய ஏகபோக பத்திரிகைகளும் அந்நிய நிறுவனங்களுடன் கூட்டுச் சேர்வதற்கான பூர்வாங்க ஒப்பந்தங்கள் போட்டுள்ளனர்.

தேசபக்த வேடங்கட்டிக் கொண்டுள்ள இன்னொரு பிரிவு தரகு முதலாளிகள், பத்திரிக்கை அந்நிய நிறுவனங்களின் நுழைவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். ''நமது பண்பாடும், தேசியமும் பாதிக்கப்படும்; ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஆபத்து நேரும்; அந்நிய அரசுகளின் சதி வேலைகள் நடக்கும்; தீவிரவாதிகள் தூண்டிவிடப்படுவர்'' என்று இவர்கள் அலறுகின்றனர். ''துக்ளக்'' சோ, ''இந்து'' ராம் போன்ற இந்துமதவெறி பார்ப்பன பாசிஸ்டுகளில் இருந்து போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள் வரை பலர் இவ்வாறு தான் வாதிடுகின்றனர். அந்நிய, ஏகாதிபத்திய சதிகள் பற்றிய இவர்களது அலறல்கள் உண்மைதான் என்றாலும் அதைச் சொல்வதற்கு இவர்களுக்குத் துளியும் அருகதை கிடையாது. ஏனென்றால் அந்நிய தேசங்கடந்த தொழில் கழகங்கள், வங்கிகளுக்கு அகலக் கதவு திறந்துவிட்டு நாட்டை மறு அடகு - மறுகாலனியாக்கும் தாராளமயமாக்கும் கொள்கைக்கு இவர்கள் மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் உடந்தையாக இருப்பவர்கள். வைப்பாட்டி, தேவதாசி, விபச்சாரி ஆகிய வேறுவேறு வகைகளில் சோரம் போவதுதான் இவர்களுக்குள் உள்ள வேறுபாடு.

ஏகாதிபத்திய தாசனாக இருந்து துரோகம் இழைக்கும் பாசிச காங்கிரசு கும்பலுக்குக் கூட பத்திரிக்கை, வானொலி, வானொளி ஆகியவற்றில் பன்னாட்டு பகாசுரக் கம்பெனிகளை அனுமதிப்பதில் சற்று இழப்பும் - தயக்கமும் இருக்க செய்கிறது. ஏற்கனவே இந்தத் துறைகளின் மீது தனக்குள்ள கோயாபல்சுத் தனமான ஆதிக்கத்தினால் ''தேசிய'' வெறி, மதவெறி, ''அகண்டபாரத'' விரிவாக்க - பிராந்திய மேலாதிக்க வெறி ஆகியவை அடங்கிய வெறும் பொய்ப் பிரச்சாரமே செய்து வருகிறது. அதில் தனது ஏகபோக நிலை பாதிப்புக்குள்ளாகும் என்று தடுமாறுகிறது. ஆனால் முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு போட்டு என்ன பயன்? ஏகாதிபத்திய சர்வதேச நிதி நிறுவனம், உலக வங்கி போன்றவற்றின் நிர்ப்பந்தத்தால் எல்லா வகையிலும் கட்டுமான சீர்திருத்தங்களுக்கு ஒப்புக் கொண்டபின், இதற்கு மட்டும் மறுப்புக் காட்ட முடியாது சிக்கிக் கொண்டுவிட்டது, ஆளும் கும்பல் என்பதுதான் உண்மை. இதே காரணத்தைக் கூறித்தான் இத்துறையில் அந்நியக் கூட்டை ஆதரிப்பவர்கள் வாதிடுகின்றனர். கூடவே அந்நிய நிறுவனங்களை அனுமதிப்பதால் வெளி மூலதனம் வரும்; போட்டியின் காரணமாக தரம் உயரும் என்றெல்லாம் வழக்கம் போல புளுகுகின்றனர். ஆனால் இவை எதுவுமே நடக்கப் போவதில்லை. இந்திய நாட்டை காலனியாக்குவதற்கு கிளைவ் யுத்தங்கள் நடத்த வேண்டியிருந்தது; இப்போது நாட்டை மறுகாலனியாக்குவதற்கு அது அவசியமே இல்லை; பேரங்களும், ஒப்பந்தங்களுமே போதும் என்கிற நிலைக்கு தள்ளிவிட்டார்கள் துரோகிகள்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

தண்ணீரில் எழுதிய தணிக்கை விதிகள்

சினிமா ஃபிலிமுக்கும் தணிக்கைக் கத்தரிக் கோலுக்கும் சண்டை ஒன்று தொடங்கியுள்ளது. சண்டைக் காட்சி ஒன்று படமாக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் இன்னமும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

தணிக்கை விதிகள் மேலும் 'நுணுக்க'மாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (பார்க்க: பெட்டிச் செய்தி) "இப்படிப்பார்த்தால் ராமாயணம் மகாபாரதம் கூட எடுக்க முடியாது" என்று ஒரு இயக்குனர் பொருமுகிறார். "விதிகள் முட்டாள்தனமானவை" என்று இந்தித் திரைப்பட உலகத்தின் நடன, சண்டைக் காட்சி இயக்குனர்கள் பொரிந்து தள்ளுகிறார்கள். தமிழ்ச்சினிமா இயக்குனர்கள் மற்றும் அனைத்துச் சங்கங்களும், வீதியில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

எத்தனையோ வருடங்களாக வந்து போகும் விஷயம்தான். ஆனாலும் இப்போதைய சண்டை நடக்கின்ற நிலைமைகள் முன்பிருந்ததை விட வித்தியாசமானவை. சமந்தா ஃபாக்ஸும், மைக்கேல் ஜாக்சனும் ஹாலிவுட் நட்சத்திரக் கலை நிகழ்ச்சிகளும் வெகு வேகமாக நம் டிவிக்குள் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். சர்வதேச அளவில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தொடுத்துள்ள கலாச்சார ஊடுருவலே இந்த "டிவி". தாக்குதல்கள் இந்த அத்து மீறலுக்கும், ஆதிக்கத்துக்கும் இந்திய அரசு "காட்" ஒப்பந்தம் மூலம் அங்கீகாரமும் கொடுத்து விட்டது.

இந்நிலையில் தான் தமிழ்ச் சினிமாக் கும்பல் வீதியில் இறங்கியிருக்கிறது. இது அமெரிக்க கலாச்சார நுழைவுக்கு எதிராக தமிழ்ச்சினிமா போடும் சண்டை அல்ல. ஆனால் அதைச் சாக்கிட்டு, அதை முன்னால் நிறுத்தி நாங்களும் கொஞ்சம் அதே போல் ஆடுகிறோம் கண்டு கொள்ளாதீர்கள் என்று கேட்பதற்கான எத்தனிப்புகள் தான், முன்னோட்டம் தான். பல இயக்குனர்களின் பேட்டிகள் இதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. (பார்க்க: பெட்டிச் செய்தி)

"ஸ்டார் டி.வியில், பி.பி.சி.யில், காட்டுவதை அனுமதிக்கும் போது எங்கள் சரக்கையும் அனுமதியுங்கள். இல்லாவிட்டால் அவற்றை நிறுத்துங்கள்" என்று கூட ஒருசிலர் கோருகிறார்கள். 'சாடிலைட்' டி.விக்களை நிறுத்துவது இனி சாத்தியமில்லை. தீர்ந்துபோன விஷயம் என்று முடிவுகட்டிக் கொண்டு தங்கள் கோரிக்கைகளை அவர்கள் வைக்கிறார்கள்.

"நாட்டில் நடப்பதைத் தானே நாங்கள் காட்டுகிறோம். போலீஸ் அராஜகம் அத்துமீறி நடப்பதைத்தானே காட்டுகிறோம், அரசியல்வாதிகள் அப்படி இருக்கிறார்கள் அதனால் அப்படிக் காட்டுகிறோம், என்று 'அக்கினிச்சரங்களைத்' தொடுப்பதற்கு மார்த்தட்டும்போதே அதே பேச்சில் "கோடிக் கணக்கில் கடன் வாங்கிப் போட்டு நாங்கள் படம் எடுக்கிறோம். எங்கள் காசு என்னாவது? திரையுலகில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் பணம் தானே" என்று வட்டிக் கடைச்சேட்டுப் போல் பேசுகிறார்கள். இந்த இரண்டில் இவர்களின் உண்மையான முகம் எது? "இதை நம்பி லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன" என்று ஒரு வாதமும் வைக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களை பிணைக் கைதிகள் போல முன்னால் நிறுத்தி கூடுதல் நியாயம் தேடுகிறார்கள் தமிழ்ச் சினிமா முதலாளிகள். ஒரு முறையான தொழிற் சங்கம் வேண்டுமென்று நிமாய் கோஷ், எம்.பி. சீனிவாசன் போன்றோர் கோடம் பாக்கத்தில் முயற்சிகள் எடுத்த போது, 'கம்யூனிஸ்டுகள் வருகிறார்கள் ஜாக்கிரதை!' என்று எச்சரிக்கைக் கொடி ஏற்றியது இதே தமிழ்ப் படவுலக முதலாளிகள்தான்.

எம்.டி.வி, ஜீ.டி.வி, படை எடுப்புக்கு எதிராக கோடம்பாக்கம் ஏன் முதலிலேயே வீதிக்கு வரவில்லை? அப்படிப் பட்ட அக்கறை, சமூகப் பொறுப்புணர்வு கோடம்பாக்கம் சினிமாக்கும்பலுக்குக் கிடையாது. மாறாக மேல்நாட்டு "செக்ஸ் டான்ஸு"க்குச் சமமாக, பதிலாக, உள்ளூர் வழக்கில் (LOCAL IDIOM) உள்ளூர் பாணியில் (LOCAL COLOUR) பிரபுதேவாவை வைத்து ஆடிக் காட்டுவோம், அதைத் தடுக்கக் கூடாது, அது எங்கள் உரிமை என்பதே இந்த "அடிமை"களின் கோரிக்கை.

உரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற சொற்கள் கோடம்பாக்கத்திலிருந்து வரும் போது அதன் பொருள் வித்தியாசமானது. "புதல்வன் படத்தில் பிரகதி என்ற நடிகை ஆபாச போஸ்டர்கள் மீது தார் அடிப்பது போல் ஒரு காட்சி வருகிறது. பிரகதி தார் பூசும் போது கீழிருந்து டைரக்டர் ராட்சஷ ஃபேனை படுவேகமாக ஓடவிட்டு பிரகதியின் பாவாடையை மேலே தூக்கிப் பறக்கும்படி செய்து கொண்டிருந்தார்" என்று ஒரு செய்தி குமுதத்தில் வெளியாகியிருந்தது. கோடம்பாக்கத்தின் வக்கிரபுத்திக்கு இது ஒன்றே சிறந்த சான்று.

தணிக்கைக் குழுவின் முன்னால் இவர்கள் வன்முறைகளுக்கெதிரான தணிக்கையை எதிர்த்துப் பேசியதைக் கேட்டுப் புல்லரிக்கிறது. என்ன வீரவசனங்கள்! ஊர் ரவுடி குடித்து விட்டு வந்து வீரவசனம் பேசுவதைப் போல், நடிகர் விஜய்காந்த் பேசுகிறார். "வ.உ.சி. சாட்

தமிழ்த்திரையுலகைக் கண்டித்து சென்னை பள்ளி மாணவிகள் ஊர்வலம்:

படிப்பகம்

டையடி பட்டார். செக்கிழுத்தார் அதெல்லாம் வன்முறை என்று வரலாற்றில் இருந்து நீக்கவிட முடியுமா?''

இவர்கள் இயக்குகின்ற படங்களைப் பார்த்து யாரும் சமூக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதில்லை. என்.எஸ். கிருஷ்ணன், எம்.ஆர். ராதா, போன்றவர்கள் நடித்த நாடகங்கள், சினிமாக்கள் மக்களை ஈர்த்தன. சமூக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தூண்டுதலாக ஒரு சிறிதளவேனும் இருந்தன.

ஆனால் மத்தியதர வர்க்கச் சோம்பேறிகள், சமூக ஒட்டுண்ணிகளாக வாழ்ந்து நிமிடத்துக் கொரு தத்துவம் பேசும் உதிரிவர்க்கப் பொறுக்கிகள் ஆகியோரின் வாழ்க்கை பற்றிய விமரிசனங்களே கோடம்பாக்கத்தின் அரசியல் சினிமா.

இவர்கள் சமூக விரோதிகள்; தேசீய இன மொழிப்பற்று எதுவுமே இல்லாதவர்கள்; கவர்ச்சிக் கதாநாயகிகளுக்காவே பம்பாய் விளம்பரத்துறைப் பெண்களைத் தேடி ஓடும் பொறுக்கிக் கும்பல். இவர்களுக்கும் பிரச்சனைகளின் உண்மைகளுக்கும் ரொம்பத் தூரம். இவர்கள் உரிமை பற்றியோ கருத்துச் சுதந்திரம் பற்றியோ பேசுவதற்கு அருகதை அற்றவர்கள்.

எந்த அரசியல்வாதி பற்றி, போலீஸ் பற்றி, பண்ணைகள், முதலாளிகள் பற்றி விமரிசிப்பதாகச் சொல்கிறார்களோ அவர்களின் காலடியில் ஆக அதிகமாக விழுந்து புரண்டு கும்பிடுகிறவர்களும், இவர்களே. எனவே வாழ்க்கை ஒழுக்கமோ, கொள்கையோ, இல்லாத வெத்து வேட்டுக்களான இவர்கள் கருத்துச் சுதந்திரம் பற்றிப் பேசுவது சந்தர்ப்பத்துக் கேற்ற கபட வேடம்.

★★★

கோடம்பாக்கம் சினிமாக் கும்பல் எவ்வளவு சமூகப் பொறுப்பற்றதோ அத்தனை பொறுப்பற்றது தணிக்கைக் குழு. ''விதிகள் பழசுதான், இன்னமும் பருண்மையாக ஆக்கி இருக்கிறோம்'', என்பது அதன் வாதம். கோடம்பாக்கம் பதிலுக்குக் கேட்டது: ''அப்படியா? இத்தனை நாள் அனுமதித்தாயே எப்படி?''

வழக்கமாக மாமூல் வாங்கிக் கொண்டு திடீரென்று கணக்கு காட்டுவதற்காகப் பிடித்துக் கொண்டு போகும் போலீசை அசிங்கம், அசிங்கமாக நடுவீதியில் கேள்வி கேட்கும் சாராய வியாபாரியைப் போல கோடம்பாக்கம் சினிமா இப்போது கேட்கிறது. இருந்தாலும் இந்தக் கேள்விக்கு தணிக்கை பதில் சொல்லியே தீர வேண்டும். பழைய சட்டப்படியே 'இந்து' என்ற ஆபாசப்படம் (தணிக்கைக் குழுவில் உள்ள பெண் உறுப்பினர் இல்லாத நேரம் பார்த்து) அனுமதிக்கப்பட்டது எப்படி? மூட நம்பிக்கைகளைத் தடுத்து விஞ்ஞான சிந்

தமிழ் திரையுலகின் பேரணி: மக்கள் கெட்டுப் போக சினிமா காரணமில்லையாம்!

இது அமெரிக்க கலாச்சார நுழைவுக்கு எதிராக தமிழ் சினிமா போடும் சண்டை அல்ல. ஆனால் அதைச் சாக்கிட்டு, அதை முன்னால் நிறுத்தி நாங்களும் கொஞ்சம் அதே போல ஆடுகிறோம் கண்டு கொள்ளாதீர்கள் என்று கேட்பதற்கான எத்தணிப்புகள்தான்.

தனை வளர்க்க வேண்டும் என்ற விதிப்படி பார்த்தால், தேவர் படங்கள் முதல் இராம. நாராயணனின் பக்திப் படங்கள் வரை எல்லாமே தடை செய்யப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அனுமதிக்கப் பட்டனவே எப்படி? இதற்கு நேர்மாறாக, ''இரண்டு நகரங்களின் கதை'' ''போபால் படுகொலை'' போன்ற முக்கியப் படங்கள் தணிக்கையால் தடுக்கப் பட்டன.

இதன் முக்கியமான விஷயம் தணிக்கைக் குழுவை யாரும் காசு கொடுத்து வாங்கி விடலாம் என்பது மட்டுமல்ல, தாங்கள் என்ன செய்தாலும் பொறுப் பேற்க வேண்டிய அவசியம் அந்த அதிகாரிகளுக்கு இல்லை. எனவே, காசு வாங்கிக் கொண்டு ஆபாசப் படத்தை அனுமதிக்கலாம், ஆளுவோரின் ஆணைக்கு ஏற்ப நல்ல படத்தை தடையும் செய்யலாம். ஏன், எதற்கு, எப்படி, என்று மக்களின் முன் விளக்கம் தர வேண்டியதும் இல்லை.

சினிமாத் துறையில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் உள்ள நிலைமை இதுவே. இது இந்தச் சமூக அமைப்பின் விசேஷமான தன்மை, தணிக்கை நிறுவனமும் அதற்கேற்ப உள்ளது. விதிப்படி நடந்தால் வெளிவரும் 100 படங்களில்

● ''டி.வி.-யில் லேரி 'ப்ரீ' விளம்பரம் காட்டுகிறான். குழந்தைகள் எங்களுக்கும் அதை வாங்கித் தாணும்னு கேட்டால் எப்படி வாங்கித் தருவது? டி.வியில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட விளம்பரக் காட்சிகள் வரலாம். சினிமாவில் வரக்கூடாதா? இது என்ன நியாயம்? சென்சார் போர்டின் இந்த அநீதிப் போக்கைக் கண்டிக்கிறேன்''.

— இயக்குனர் ஆர்.சி. சக்தி

● ''பி.பி.சி., டி.வி நிகழ்ச்சியில் இல்லாத வன்முறையா சினிமாவில் வருகிறது?''

— இயக்குனர் பி. வாசு.

● ''...நெருக்கமான நண்பர்கள் பலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்குள் சர்வ சாதாரணமாய் சில அசிங்கமான, சொல்வதற்கே நா கூசுமளவுக்கு உள்ள வார்த்தைகளை உபயோகிப்பார்கள்... ஆனால் அந்த வார்த்தையைச் சொன்னதற்காக நண்பர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் கோபித்துக் கொள்வதில்லை. இதை சீரியஸாக எடுத்துக் கொண்டால் பலபேர் சிறையில்தான் இருக்க வேண்டும்''

— 'இது' பட இயக்குனர் பவித்ரனின் வாதம்.

● ''...அடுத்தவன் மனைவியைக் காதலிக்கிற கதையெல்லாம் இன்று டி.வி.களில் வர ஆரம்பித்து விட்டது. ஹோமோ செக்ஸ் காரங்க ஊர்வலம் நடத்துறதைக் கூட வெளிநாட்டு டி.வி ஒளிபரப்புது. அதை இந்தியாவிலும் காட்டுறாங்க. இப்படிப்பட்ட அருவருப்பான காட்சிகளை அனுமதிக்கிற போது சென்சார் தூங்குதா என்ன? நம்ம தமிழ் சினிமாவில் மட்டும் வந்து சென்சார்காரர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். சினிமா என்பது உலகத்தோட போட்டி போடுகிற விஷயம். இதுக்கு அதிகபட்ச சென்சார் தடை கூடாது என்பது எனது உரத்த சிந்தனை.

— நடிகர் பிரபு.

www.padippakam.com
படிப்பகம்

www.padippakam.com

சினிமாவில் ஆபாசம், வன்முறை தணிக்கை விதி விளக்கம் என்ன?

தவிர்க்க வேண்டிய ஆபாசக் காட்சிகள்

— நடனக் காட்சிகளில் அருவருப்பான அங்க அசைவுகள் கூடாது.

— மார்பகங்கள் தெரிய ஆடை அணிவது. பெண்களின் அங்கங்களை பல முறை தேவையில்லாமல் குளோசப்பில் காட்டக் கூடாது.

— இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும்படியான வசனங்கள் கூடாது.

— படுக்கை அறை, காதல் காட்சிகள் விரசமில்லாமல் எடுக்க வேண்டும். கட்டிலிலோ, எரிலோ காதல் ஜோடி இருக்கும் போது நடனம் ஆட்டம் கூடாது.

— தொப்புளை தொடுவது, ஆபாசமான முறையில் என்ட இடங்களில் முத்தமிடுவது போன்ற காட்சிகளுக்கு வெட்டு வரும்.

— பொதுமக்கள் மத்தியில் பெண்களை கேலி செய்து விமர்சிக்கும் காட்சிகளுக்கு தடைவிதிக்கப்பட்டு உள்ளது.

— ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் உரசி உடலுறவு காட்சிகள் மாதிரி அணைத்தோ, சமிக்ஞை பேசுவது போன்ற காட்சிகள் இருக்கக் கூடாது.

தவிர்க்க வேண்டிய வன்முறைக் காட்சிகள்

— கர்ப்பிணிப் பெண்கள் நோயாளிகள் உடல் ஊனமுற்றோரை சித்திரவதை செய்வது அல்லது அடி வைப்பது போன்ற காட்சிகள்

— மிருகங்களை வைத்து வன்முறைக் காட்சிகளில் ஈடுபடுத்துவது கூடாது.

— பெண்களை வலுக்கட்டாயமாக விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்துவது போல் வரும் காட்சிகள்.

— போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள் புகுந்து அதிகாரிகளையும், போலீசாரையும் தாக்கி தரக்குறைவாக பேசும் வசனங்கள்.

— சமய வழிபாடு இடங்கள், கல்வி நிலையங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், அனாதை இல்லங்கள் ஆகியவற்றில் வெடிகுண்டு வைத்து தகர்ப்பு, துப்பாக்கி வெடிப்பது போன்ற சண்டைக் காட்சிகள் இடம்பெறக் கூடாது.

— பிரதமர், முதல்வர், அமைச்சர்கள், உயர் போலீஸ் அதிகாரிகள் போன்ற முக்கியப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் தேச விரோதச் செயலில் ஈடுபடுவது போலோ, சமூக விரோத கும்பலுடன் சேர்ந்து செயல்படுவது போல காட்சிகள் கூடாது.

— தூக்கில் தொங்கியபடி தற்கொலைக் காட்சிகள் காட்டக் கூடாது.

— ரத்தம் சொட்டும் சண்டைக் காட்சிகள், தலையை வெட்டி உருட்டுவது, காலையோ கையையோ வெட்டுவது போன்ற காட்சிகள் இடம்பெறுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

— மது போதைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதை ஆதரிக்கும் வகையில் காட்சிகள் இருக்கக் கூடாது.

70 வெளிவரவே முடியாது. மீறி, ஒன்றிரண்டு தடுக்கப்பட்டாலும் மறு பரிசீலனை மேல் முறையீடு என்ற அடுத்த இரு கட்டங்களில் ஆபாச, வன்முறைப் படங்கள்பல உள்ளேநுழைக்கப்பட்டுவிடும்.

இவ்வளவு கேவலமான தணிக்கை எதற்காக? ஒரு சில பிரபல இயக்குனர்கள் அமெரிக்க "ஹாலிவுட்டு" முறையை அடியொற்றி தணிக்கையே தேவை இல்லை, சுய-தணிக்கை முறை போதும் என்கிறார்கள்.

தணிக்கைத் துறையைச் சீர்த்திருத்தினால் சரியாகி விடும் என்று கூட ஒரு சிலர் சொல்வதுண்டு. இது முடியாது. ஆபாச, வன்முறைக்குப்பைகளை உள்ளே தள்ளிவிடுகிற கலைதெரிந்த தொழில் முறைக் கிரிமினல்கள் சினிமாத் துறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தணிக்கைக்கு உள்ளே புகுந்து ஒரு வெட்டு கூட இல்லாமல் படத்தை வெளியே கொண்டு வந்து விடுவார்கள். சட்டத்தின் ஓட்டைக்குள் புகுந்துவர வழி சொல்லும் வக்கீல் போல, அரசாங்கத்தின் கண்ணில் மண்ணைத் தூவி கணக்குகள் தயாரிக்க வழி சொல்லும் கணக்குத் தணிக்கையாளர் போல (ஆடிட்டர்கள்), சினிமாத் தணிக்கை என்ற வியூக சக்கரத்துக்குள்ளே புகுந்து வெளிவர கோடம்பாக்கத்தில் நிறைய தரகர்கள் உண்டு.

அமெரிக்க ஆதிக்கக் கனவுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி

"அமெரிக்கர்கள் எங்களது மார்க்கெட்டைத் திறந்து விட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் திரைப்படத்தை வியாபாரமாகத் தான் கருதுகிறார்கள். சினிமா என்பது ஒரு தேசத்தின் அடையாளம். அதன் வெளிப்பாடு. அதனால் அது வியாபாரத்திற்கும் மேலானது என்ற நமது கருத்தாக்கத்தை வலியுறுத்த விரும்பினால் அதைப் பாதுகாக்கும் உரிமையும் நமக்கு உண்டு..."

— போலந்து திரைப்பட இயக்குனர் ஜானுஸ் அறைகூவல், புதுடெல்லி சொற்பொழிவு.

> தணிக்கைத் துறையைச் சீர் திருத்தினால் சரியாகிவிடும் என்று கூட ஒரு சிலர் சொல்லுவதுண்டு. இது முடியாது. ஆபாச, வன்முறைக் குப்பைகளை உள்ளே தள்ளிவிடுகிற கலை தெரிந்த தொழில் முறைக் கிரிமினல்கள் சினிமாத் துறையில் இருக்கிறார்கள்.

இத்தனை ரகசியங்கள் நிறைந்த மாயாஜால மந்திரக் குகையே அரசின் தணிக்கை நிறுவனம்

எப்போதும் இல்லாத வேகத்தில் இன்று அரசு தணிக்கையை முடுக்கிவிடவும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது. சினிமாத் துறைக் குப்பைகள் அதிகமாகிவிட்டதை அரசு அறியவந்த உடனேயே ஒரு உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பதாக "பாவ்லா" காட்ட வேண்டியுள்ளது. அமெரிக்க ஆதிக்கத்துக்கு அடிபணிந்து பெரிய அளவில் சந்தையைத் திறந்துவிட்ட துரோகி என்ற பட்டத்தை யாரும் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவசரமாக ஆடப்படும் ஒரு நாடகம் தான் தணிக்கை நாடகம்;

எம் டி.வி. ஆபாசத்தைக் காட்டி போட்டியாக அவிழ்த்துப் போடும் தமிழ்ச்சினிமா ஒரு பக்கம்; அமெரிக்க ஆபாச, வன்முறை மாடல்களை எடுத்து அப்படியே 'நவீனக்கலை' என்ற போர்வையில் அறிமுகம் செய்யும் குமுதம் சுஜாதா இன்னொரு பக்கம் - சந்தைக் கலாச்சார லாவணிக் கச்சேரி பலமாகவே நடக்கிறது;

இதன் மத்தியில் சிக்கிக் கொண்டு சொந்தகலாச்சார மதிப்புக்களை இழப்பது மக்கள் தான். இதில் கேவலப்படுவது முதலில் பெண்கள் தான். இப்போதைய ஆபாச சந்தைச் சினிமாவுக்கு எதிராக தணிக்கை முறை வேலை செய்யும் என்று நம்புகிறவர்கள் முட்டாள்களே. எனவே அவற்றுக்கு எதிராக ஜனநாயக இயக்கங்களை ஒன்று திரட்டுவது முதல் வேலை. அடுத்து நாம் மாற்று மக்கள் சினிமாவை எதிரணியாகக் கட்டியமைக்க வேண்டும்.

இப்போதுள்ள சினிமாவுக்குள்ளேயே போராடிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சில இயக்குனர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்; அவர்களது படங்களுக்குப் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டால் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வேண்டும்; நாட்டுப்பற்றுள்ள கலைஞர்களை ஒன்றிணைக்கும் நடவடிக்கையாக அது அமையும்; சர்வதேச அளவில் அமெரிக்க ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சினிமாக் காரர்களது கனவை இம் மண்ணில் நனவாக்க முடியும். ● முருகேசன்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

தெய்வீகம் கிரிமினல்மயம்: பாலியல் குற்றங்கள்

காவியுடைக் கயவர்கள் அரசியல்வாதிகள் தொழிலதிபர்கள் போலீசு அதிகாரிகள் கூட்டுச் சேர்ந்து இந்த நாட்டை பெண்கள் வாழமுடியாத "புண்ணியபூமி" ஆக்கிவிட்டார்கள்

பொதுவில் கிரிமினல் குற்றங்கள் பெருகிவருவதைப் போலவே, பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைக் கிரிமினல் குற்றங்கள் அதிரித்து வருவது நாம் அறிந்ததே. அவை சில தனிநபர்கள் சம்பந்தப்பட்ட, தனித்தனி சம்பவங்களாக் இப்போது நடப்பதில்லை. அமைப்பு ரீதியில் இயங்கக்கூடிய சமூக விரோத கும்பல்களால் ஏராளமான பெண்களின் வாழ்க்கை சூறையாடப்படுகின்றன. ஒருபுறம், ஏற்கனவே "தெய்வீகம்" என்ற பெயரில் காமக் கூத்துகள் நடத்தும் காவியுடைக் கயவர்களின் "ஆசிரமங்கள்". மறுபுறம், பெருகிவரும் சமூக விரோத கிரிமினல் கும்பல்கள்-மஃபியாக்களின் அட்டூழியங்கள். இரண்டும் அரசியல்வாதிகள், தொழிலதிபர்கள், போலீசு அதிகாரிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து இந்த நாட்டையே பெண்கள் வாழமுடியாத "புண்ணிய பூமி" ஆக்கிவிட்டார்கள்.

குஜராத்தில் இரண்டு சாமியார்களும், மராட்டிய மாநிலம் ஜலகானில் ஒரு மஃபியா கும்பலும் பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்களுக்காக சமீபத்தில் கைது செய்யப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் இம்மாதிரியான குற்றங்கள் பெருமளவில் நடப்பது பற்றிய செய்திகள் நாட்டின் பெற்றோர்களையும், பெண்களையும் கதிகலங்கச் செய்து வருகின்றன. முன்பு ஜூனியர் விகடன், தராசு, நக்கீரன், போலீசு செய்தி போன்ற கிசுகிசு ஏடுகளின் வதந்திகள்-பரபரப்புச் செய்திகளாக இருந்த இத்தகைய குற்றங்கள் இப்போது மதிப்புக்குரிய, "தேசிய" ஏடுகளின் அதிர்ச்சி, அலறல் செய்திகளாகிவிட்டன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பீகாரில் இருந்து வீட்டை விட்டு ஓடிப்போன கமல் சர்மா என்பவன் கேசவானந்த் என்று பெயரை மாற்றிக் கொண்டான்; காவியுடை அணிந்தான். குஜராத் மாநிலம் துவாரகா நகரில் "சனாதன சேவா மண்டலம்" என்கிற அமைப்பை நிறுவி மதப் பிரசங்கம் செய்தான்; பிறகு ஒரு அனாதை ஆசிரமம் நிறுவினான். அனாதை ஆசிரமத்தில் சேர்க்கப்பட்ட சிறுமிகள், இளம் பெண்கள், ஊழியர்கள், ஆன்மீக ஆசி-அருள் வழங்குவதாக ஈர்க்கப்பட்ட அப்பாவிப் பெண்கள் என்று தனது காமவெறிக்குப் பலியாக்கினான். இப்படிப்பட்ட 500-க்கும் மேலான பெண்களை மயக்கியும், மிரட்டியும், கற்பழித்தும் கெடுப்பதில் இந்தக் காவியுடைக் கயவனுக்கு ஹேமா சர்மா என்ற பெண்ணே உடந்தையாக இருந்திருக்கிறாள்.

இந்த கேசவானந்தே பல பெண்களைக் கெடுத்ததுமின்றி, அரசியல்வாதிகள், தொழிலதிபர்கள், அரசு அதிகாரிகள் ஆகிய பெரும்புள்ளிகளின் காமவெறிக்கு அவர்களை இறையாக்கினான். இதனால் தனது கிரிமினல் குற்றங்களில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதோடு, இலவசமாக பல ஏக்கர் நிலமும், ஏராளமான சொத்துக்களும் ஆடம்பர வாழ்க்கையும் அமைத்துக் கொண்டு பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றான்.

தனது காமவெறிக்கு இணங்கமறுத்த பெண்களைக் கொலையும் செய்தான்; பல கருச்சிதைவுகளும் செய்தான். அப்படிக் கருச்சிதைவின்போது ஒரு பெண் இறந்துபோனதால், இந்தக் காவியுடைக் கயவன் கேசவானந்தின் இரகசிய வாழ்க்கை அம்பலமானது. அவன் கைது செய்யப்பட்டு, நாடு முழுவதும் பலரது கடும் வெறுப்பு. ஆத்திரத்துக்கு இலக்காகி, அவனுக்காக வாதாட ஒரு வழக்கறிஞரும் முன் வராத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது; ஆனாலும் அவனது நெருங்கிய கூட்டாளிகளான பெரும்புள்ளிகள் எவரும் கைதாகவில்லை; அவனே இது தனக்கு எதிரான மதப் போட்டியாளர்களின் சதிதான் என்று திமிரோடு பேசி வருகிறான்.

இதைத் தொடர்ந்து அதே குஜராத் மாநிலம் சூரத் நகருக்கு அருகே ஒரு ஆசிரமத்தை நடத்திவரும் சுவாமி பகவான் ராம் என்கிற வசந்த்மோடி என்ற காவியுடைக் கயவனும் இதே குற்றங்களுக்காக கைது செய்யப்பட்டுள்ளான். தான் பகவான் ராமனது அவதாரம் என்றும் தனது பக்தன் லட்சுமனனுடைய மனைவி நைனா பட்டேல் தான் உண்மையில் தனது மனைவி "சீதை" என்று சொல்லி அவளை அறையில் பூட்டி வைத்துத் தகாத முறையில் நடந்து வந்தான். இதனால் ஆத்திரமுற்ற அக்கிராம மக்கள் அவனது ஆசிரமத்தைச் சூறையாடித் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். அப்போது அதன் அடித்தளத்தில் இரகசிய அறையும், அதில் ஆபாச-வக்கிர வீடியோ-புகைப்படங்களும், பெண்களது உள்ளாடைகளும், கருத்தடை சாதனங்களும் குவிந்து கிடந்ததைக் கண்டார்கள்.

இதேபோல, டெல்லியின் புறநகர் பகுதியில் காவல் காரணமாக இருந்த ராம் பிரசாத் என்பவன் தான் ஒரு கடவுள் அவதாரம், தாந்ரீகம் தெரிந்தவன் என்று கூறிக் கொண்டு தனது தங்கையுடனே தகாத வாழ்க்கை நடத்துவதோடு, அவள் துணையுடன் 700-க்கும் மேற்பட்ட பெண்களை மயக்கிக் கெடுத்து, கற்பழிப்பு, கருச்சிதைவு, கொலைகளும் செய்திருக்கிறான். கடைசியாக கடந்தமாதம் ஒன்பது வயது சிறுமியைக் கற்பழித்துக் கொன்று அருகிலுள்ள ஒரு காட்டில் வீசியபோது பிடிபட்டான்.

இதேபோல அசாம் மாநிலம் நல்பாரியில் அனுமானுடைய அருள் பெற்றவன் என்று கூறிக்கொள்ளும் அதுல் சந்திர கோசுவாமி நடத்தி வரும் கிருஷ்ணகுரு சேவாசிரமத்தில் ஒரு பெண்ணுடனான தகாத உறவு காரணமாக அவளது கணவன் கொல்லப்பட்டது கடந்த மாதம் அம்பலமானது. தெற்கே திருவண்ணாமலையில் "சாந்தி மலை அறக்கட்டளை" எனப்படும் காவியுடைகளின் ஆசிரமத்தில் பூசாரியாக இருந்த மவுனசாமியார் என்ற பொன்னுசாமி கடந்தமாதம் மர்மமான முறையில் மாண்டுபோனான். இவன் அருள்வாக்குத் தருவாதாகக் கூறி பல பெண்களைக் கெடுத்து

ஜலகான் பாலியல் குற்றம் தொடர்பாக கைதான டாக்டர்கள்: 1.கமலாகர் சாஸ்திரி, 2. பரமோத் ஜெயின்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

வந்திருக்கிறான். இவனோடு சேர்ந்து ஜெர்மன் இளைஞர்களிடம் நமது கிராமத்துப் பெண்களை கூட்டிக் கொடுத்து லட்சம் லட்சமாக சம்பாதித்து அறக்கட்டளை நிர்வாகிகளுடன் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக இவன் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம்; அல்லது அவனிடம் அருள் பெருவதற்காக வந்த பெண்ணிடம் தகாத முறையில் நடந்து, கணவனால் தாக்கப்பட்டு அம்பலப்பட்டதால் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கலாம் என்று உள்ளூர் மக்கள் பேசிக் கொள்கின்றனர்; அந்த அறக்கட்டளைக் கெதிராக பெண்கள் உட்பட பெருமளவு மக்கள் திரண்டு ஆர்ப்பாட்டம் கூட நடத்தியுள்ளார்கள்.

காம வெறியன் பொன்னுசாமியின் அறக்கட்டளைக்கு எதிராக திருவண்ணாமலை பெண்கள் ஆர்ப்பாட்டம்

ஜலகான் நகரில் நடந்துள்ள பாலியல் கிரிமினல் குற்றங்கள் வேறுமாதிரியானவை. அந்நகர காங்கிரசு கவுன்சிலர், காங்கிரசு சட்ட மேலவை உறுப்பினரின் மகன் சிவசேனாவின் உள்ளூர் பிரமுகர் இன்னும் சில ''பெரும் புள்ளிகள்'' அடங்கிய கிரிமினல் கும்பல் நகரையே குறிப்பாக இளம் பெண்களை பய பீதிக்குள்ளாக்கி வைத்திருந்தது. பல பள்ளி, கல்லூரி பெண்களைக் காதலிப்பதாக, மணந்து கொள்வதாக ஆசை வார்த்தைக் காட்டி பல பெண்களைக் கடத்திக் கொண்டு போய் குளிர்பானத்தில் போதை மருந்து கலந்து கொடுத்துக் கற்பழித்தனர். அதை வீடியோ, புகைப்படங்கள் எடுத்து பணக்கார வீட்டுப் பெண்களானால் மிரட்டிப் பணம் பறித்தனர்; சாதாரணப் பெண்களானால் அதையே காட்டி மிரட்டிப் மேலும் தாமும் கூட்டாளிகளும் சேர்ந்து தமது காமவெறிக்கு இரையாக்கிக் கொண்டனர். வீடியோ நாடா, புகைப்படங்களை விற்றும் சம்பாதித்தனர்.

ஐந்தாண்டுகளாக இந்தக் கிரிமினல் குற்றங்கள் நடந்து வந்தன. 500-க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் இதற்குப் பலியாகினர். போலீசு உளவுத்துறை எல்லாம் புரட்சியாளர்களை வேட்டையாடத்தான்; இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகளைப் பிடிப்பதற்கல்ல! பம்பாய் குண்டுவெடிப்பு வழக்கில் கைதான ஒருவன் ஜலகான் குற்றக் கும்பலின் நடவடிக்கைகள் குறித்து உளறிவிட்டதால்தான் ''விஷயம்'' வெளியே பரவிவிட்டது. பத்திரிகைகள், சமூகசேவை அமைப்புகள், தனிநபர்கள், எதிர்க்கட்சியினர் பெருங்குரல் கொடுத்தபின் சில குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆனாலும் குற்றங்கள் அளவு, தன்மையை குறைத்துப் பதிவு செய்து குற்றவாளிகளைத் தப்புவிப்பதில் போலீசு உடந்தையாகவே உள்ளது. ''சமூக இழிவு'' கருதி குற்றம் சுமத்தவும், சாட்சி சொல்லவும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் முன் வர மறுக்கின்றனர். இதுவும் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாகி விட்டது. அதிகாரத்திலுள்ள ''பெரும்புள்ளி''களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதோடு அவர்களை மிரட்டித் தப்பித்துக் கொள்வதற்கான சில ஆதாரங்களும் இக்குற்றவாளிகளிடம் உள்ளன.

கடந்த ஓரிரு மாதங்களில் அம்பலமானவைதாம் இந்த விவகாரங்கள் என்றாலும் இப்படிப்பட்ட கிரிமினல் குற்றங்கள் நமது நாட்டில் எங்கும் வேரூன்றிப் போயுள்ளன. ஜலகான் மஃபியா கும்பலைப் போலவே அஜ்மீர் நகரில் பாலியல் கிரிமினல் குற்றங்கள் நடந்த விவகாரம் ஓராண்டுக்கு முன்பு இராஜஸ்தானைக் குலுக்கியது. சென்னையில் நடிகர் சுமனும் ஒரு வீடியோக் கடைக்காரனும் இப்படிச் செய்ததாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிடிப்பட்டனர். கேரளத்தில் இப்படி பரவலாக நடப்பதாக பத்திரிக்கைச் செய்திகள் வெளிவருகின்றன.

காவியுடைக் கயவாளிகள் நடத்தும் ஆசிரமங்கள் அனைத்துமே பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்களின் ஊற்று மூலங்களாகவே உள்ளன. நாட்டின் பிரதமர், அரசுத்தலைவர் உட்பட உயர் பதவியில் உள்ள பலரின் ''ஆன்மீக குரு''வான சாயிபாபா ஆசிரமத்தில் பெண் விவகாரமாகவே போலீசு தலையிட்டு நாலு இளைஞர்களைச் சுட்டு கொன்றது என்று அரசுத்தலைவர் சர்மாவே ஒப்புக் கொண்டார். இன்னும் சடாச்சாரி, தேவேந்திர பிரம்மச்சாரி, ரஜினீஷ் போன்றவர்களின் ஆசிரமங்கள் காமவெறியாட்ட மடங்களாகவே இருந்தன. தமிழ்நாட்டிலும் முத்துக் காமாட்சி மேல்மருவத்தூர் பங்காரு போன்ற திடீர் ''சாமியார்கள்'' முதற்கொண்டு ஆதீனங்கள், மடாதிபதிகள் அனைவரின் நடவடிக்கைகளுமே மர்மமாகவே உள்ளன.

இவையெல்லாம் ஏதோ விதிவிலக்கான சிலரது கிரிமினல், வக்கிரப் புத்தியினால் நடப்பவை அல்ல. சாமியார்கள், மஃபியா ரௌடிகள், கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டிய குற்றவாளிகளாக இருக்கும்போது, அவர்கள் இந்த அளவு ஆதிக்கம் பெற்றிருப்பதற்கான சமூகக் காரணங்களும் உள்ளன. அதிகார பலமும், பணபலமும் பெற்றுள்ள ''பெரும் புள்ளி''களின் பின்பலமும் இக்குற்றவாளிகளுக்கு இருக்கின்றது. அதோடு, இவர்களுடைய குற்றங்களுக்கு கணிசமான அளவு பெண்கள் தாமே முன்வந்து, இசைந்து பலியாகியிருக்கின்றனர். தெய்வீகம், மதபோதனை, தாந்திரீகம் போன்ற மூட நம்பிக்கைகள் ஒருபுறம்; ஜலகான் விவகாரத்தில் ஏராளமான பெண்கள் பலியானதால் அந்நகரப் பெண்கள் அனைவருமே கெட்டுப் போனவர்கள் என்று கருதி அங்கிருந்து மண முடிக்கவே மறுப்பதும், கற்பிழந்தவர்கள் என்று இழிவுபடுத்திப் புறக்கணிப்பதும் மறுபுறம். இரண்டு வகையிலும் பிற்போக்கின் ஆதிக்கத்துக்கு பெண்கள் இரையாகியுள்ளனர். ஜலகான் விவகாரத்தில் ஆடம்பர ஆபாச-ஒழுக்கக் கேடு நிறைந்த பண்பாட்டின் செல்வாக்குக்கு இறையாகியுள்ளனர். ஆக குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பது மட்டும் போதாது; அதற்கு அடிப்படையான இச் சமூக பண்பாட்டு இழிவையும் துடைத்திட வேண்டும்.

கிரிமினல் சாமியார் ராம்பிரசாத்

கேசவானந்த்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

இறைவனின் அடியாட்கள்!

பார்ப்பன இந்துமதவெறியின் தாக்குதலால் பல ஆயிரம் முஸ்லீம் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். தங்களது அரசியல் நோக்கத்திற்காக மீண்டும் அயோத்தி பிரச்சினையைக் கிளறத் துவங்கியிருக்கின்றன காங்கிரசும் பாரதீய ஜனதாவும். தஸ்லீமா விவகாரத்தில் முஸ்லீம் மதவெறியர்கள் நடந்து கொள்ளும் விதத்தைப் பிரச்சாரம் செய்து அதன்மூலம் முஸ்லீம்கள் அனைவருமே மதவெறியர்கள் என்ற கருத்தை பரப்புகிறது பாரதீய ஜனதா.

ஆனால் இந்திய முஸ்லீம்களில் 70 சதவீதம் பேர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இணையான அளவு வறுமையில் வாடுகிறார்கள்; கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள்; அரசு வேலை வாய்ப்பில் திட்டமிட்டே புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இவையெதற்காகவும் ஒரு துரும்பைக் கூடக் கிள்ளிப் போடாத மதவெறியர்கள் இசுலாமியப் பெண்கள் மீதான அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஒரு சிறிய முணுமுணுப்பு கிளம்பினாலும் உடனே வரிந்து கட்டிக் கொண்டு களத்தில் இறங்குகிறார்கள் - பெண்களுக்கு எதிராக, ஜனநாயக உரிமைக்கான கோரிக்கைகளை மத உரிமைக்கெதிரான சதியாகச் சித்தரிக்கிறார்கள். மதவெறியர்கள் விரிக்கும் இந்த மாயவலையை ஜனநாயக உணர்வு கொண்ட முஸ்லீம் மக்கள் அறுத்தெரிய வேண்டும்.

தஸ்லீமா நஸ்ரீனின் தலைக்கு விலை வைத்த வங்காள தேசத்தின் முஸ்லீம் மதவெறியர்களை எதிர்த்து சென்ற இதழில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரை, தங்களைப் பெரிதும் புண்படுத்திவிட்டதாக சில முஸ்லீம் வாசகர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

நக்கீரன் இதழில் கவிஞர் இன்குலாப் எழுதிய கவிதை மதவெறியர்களை வழக்கம் போல அறிவிழக்கச் செய்திருக்கிறது. பல முஸ்லீம் ஏடுகளில் எதிர்க்கட்டுரைகள், கவிதை ஆகியவை பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. கவிஞர் இன்குலாப் பிறப்பால் இசுலாமியர் என்பதால் அவருக்கெதிரான தாக்குதலில் மூர்க்கத்தனம் அதிகமாகவே இருக்கிறது. அவர் பணியாற்றும் சென்னை புதுக்கல்லூரியில் அவருக்கெதிராக முஸ்லீம் மாணவர்களைத் தூண்டிவிட முயற்சி செய்கிறது இசுலாமிய மாணவர் இயக்கம் (SIM).

இவையெதுவும் எமக்குப் புதிதல்ல. ஷாபானுவுக்கு ஆதரவாக எழுதிய போது ''நாயே... பேயே'' என்று மதவெறியர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தன; ஆனால், இந்து மதவெறிக்கெதிராக எமது இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளை, பல முஸ்லீம் ஏடுகள் எடுத்து வெளியிட்டனர்; அசுரகானம் ஒலிப்பேழையை வரவேற்றனர். கைதுகள், பொய் வழக்குகள், ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் தாக்குதல்கள் ஆகிய அனைத்தையும் எதிர்கொண்டு இந்துமதவெறிக்கு எதிராக ம.க.இ.க. போராடி வருவதை முஸ்லீம் மக்கள் அறிவார்கள்.

இது சுயபுராணமல்ல; ஒரு சிறிய நினைவூட்டல். 'பிழைப்புக்காக எழுதுகிறீர்கள்' என்றும் 'இஸ்லாமை எதிர்க்கும் பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்குத் துணை போகிறீர்கள்' என்றும் எழுதியிருக்கும் வாசகர்களின் மனச்சாட்சியை (அப்படி ஒன்று இருந்தால்) துயிலெழுப்பும் சிறிய முயற்சி.

எங்களுடைய நேர்மைக்கும் நடுநிலைக்கும் மதத்தின் பெயரால் பிழைப்பு நடத்தும் நபர்கள் சான்றிதழ் தரத் தேவையில்லை.

இந்து மதவெறிக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் எங்களை ஈடுபடத் தூண்டியது இசுலாமிய மத உணர்வு அல்ல; மத சார்பற்ற ஜனநாயக உணர்வு. அதே உணர்வின் அடிப்படையில்தான் முஸ்லீம் மதவெறிக்கெதிராகவும் எழுதுகிறோம். ரம்ஜான் வாழ்த்து தெரிவிப்பதன் மூலமும், தொழுகை நேரத்தில் தலையில் கைக்குட்டையுடன் மசூதிக்குள் நுழைந்து புகைப்படமெடுத்து பத்திரிகையில் போடுவதன் மூலமும் சிறுபான்மை ஆதரவு நாடகம் ஆடும் ஓட்டுப் பொறுக்கிகள் அல்ல நாங்கள்.

மத உணர்வைப் புண்படுத்துவது எம் நோக்கமல்ல. ஆனால் மத உணர்வின் எல்லை என்ன? 'இறை நம்பிக்கை - அதன் பொருட்டு தன்னை வருத்திக் கொள்ளுதல்' என்ற வரம்பிற்குள் நிற்கும் 'மதஉணர்வுக்காக', அந்த அறியாமைக்காக இரங்கலாம். அடுத்தவன் முதுகில் சவாரி செய்யும் மத உணர்வை எவ்வாறு மதிக்க முடியும்? கலிலியோவைக் கூண்டிலேற்றிய கிறித்தவ மதஉணர்வுக்கும், கருவறையில் நுழைந்தோரைத் தாக்கிய பார்ப்பன இந்து மத உணர்வுக்கும், இப்போது தஸ்லீமாவுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும் இஸ்லாமிய மதஉணர்வுக்கும் மரியாதை செலுத்தும் 'பண்பாடு' எங்களிடம் இல்லைதான்.

''குர் ஆன் படித்திருக்கிறீர்களா, கலீபாக்களின் வரலாறு கைவசம் உள்ளதா?'' என்று நம்மை மடக்குகிறார்கள் இந்த வாசகர்கள். 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்களுக்கு அத்தனை உரிமைகளையும் வழங்கியதுதான் இஸ்லாம் என்று கம்பீரமாகப் பிரகடனம் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு எதிர்க் கேள்விகள் போட்டு மடக்குபவர்கள் சென்ற இதழில் நாம் எழுப்பியிருந்த கேள்வி ஒன்றுக்காவது பதில் சொல்லியிருக்கலாமே. ஏன் மவுனம்?

போகட்டும். நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்களா? குர் ஆனையும், அதற்குத் தரப்படும் டஜன் கணக்கிலான முரண்பட்ட உரைகளையும், அதன் அடிப்படையில் தோன்றிய பல்வேறு பிரிவுகளையும், ஷரியத்தையும் இன்னபிற நூல்களையும் படித்து, ஆராய்ந்து 'தெளிந்தவர்கள் தானா எல்லா முஸ்லீம்களும்?

நம்பிக்கை. கேள்விக்கிடமில்லாத நம்பிக்கை. பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட நம்பிக்கை! இது தானே எல்லா மதங்களுக்கும் உள்ள வலிமை!

மதத்தின் அடிப்படை நூல்களைக் கையால் தொட்டுப் பார்த்திருக்கா விட்டாலும் பிறப்பால் ஒருவன் முஸ்லீமாகலாம், இந்துவாகலாம் — யாரும் பிறப்பால் நாத்திகனாக முடியாது. அதற்குப் பகுத்தறிவும், ஆராய்ச்சி மனோபாவமும் வேண்டும்.

''இந்த நாட்டில் இஸ்லாம் அரசாங்க மதம். எனக்கோ எந்த மதத்தின் மீதும் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தின் முத்திரையை என் தலை மேல் குத்துகிறது இந்த அரசாங்கம். பள்ளியில், பணியாற்றும் இடத்தில், சமூகத்தில் — என்று எல்லா இடங்களிலும் நான் முஸ்லீம் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறேன்''.

''குர் ஆன் வேதங்கள், பைபிள் ஆகியவை காலப் பொறுத்தமற்றவை எனவே அவை நம்மை வழி நடத்தக் கூடாது'' என்றார் தஸ்லீமா.

இதற்குத் தான் தண்டனை. இறைவன் அருளிய குர் ஆன் காலாவதியாகி விட்டது என்று சொன்னதற்குத்தான் மரண தண்டனை. தண்டனையைக் கண்டிப்பது இருக்கட்டும். இவ்வாறு தண்டிப்பதற்கு குர் ஆன் அனுமதிக்கிறதா?

இல்லை என்று நமக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள் முஸ்லீம் வாசகர்கள். 'மரண தண்டனை அத்துமீறல்' என்கிறார் அல்-

படிப்பகம்

www.padippakam.com

ஹக் இதழின் ஆசிரியர் நிஜாமுதீன். "அல்லா கொடுத்த உயிரைப் பறிக்க யாருக்கும் உரிமை கிடையாது என்கிறார்" பழனி பாபா.

தஸ்லீமாவை மட்டும் தூக்கிலிட்டால் போதாது; குர்-ஆனையும், இஸ்லாத்தையும், நபிகளையும் விமர்சிப்பவன் யாராக இருந்தாலும் அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்து டாக்காவில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியிருக்கிறது ஜமாத்தே இஸ்லாமி.

எது குர்-ஆனின் முடிவு? இதற்கு யாரிடம் பஞ்சாயத்து வைப்பது? குர்-ஆன் ஹதீஸை மீறிய குற்றத்துக்கு வங்காளதேச ஜமாத்தே இஸ்லாமிக்கு நிஜாமுதீன் வழங்கும் தண்டனை என்ன? சமீபத்தில் கூடிய சர்வதேச இஸ்லாமிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு இந்தப் பிரச்சினை பற்றி வாயே திறக்காதது ஏன்?

தஸ்லீமாவுக்கு எதிராக ஆயிரம் வெளியீடுகள் வருகின்றனவே, குர் ஆனை மீறியதன் மூலம் அதனை இழிவுபடுத்திய ஜமாத்தே இஸ்லாமிக்கு எதிராக ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவது தானே! யாரிடம் இந்த இரட்டை வேடம்?

"எது பெண்ணுரிமை" என்று ஒரு வெளியீடு போட்டிருக்கிறார் அல்-ஹக் எனும் இதழின் ஆசிரியர் நிஜாமுதீன். பிற மதங்களும் பண்டைத் தமிழர் பண்பாடும் பெண்ணடிமைத் தனத்தை வலியுறுத்தியபோது பெண்ணுக்கு உரிமை வழங்கியது இஸ்லாம் தான் என்கிறார்:

"சமஉரிமை என்ற வார்த்தை கேட்பதற்கு புரட்சிகரமாகவும் அறிவு ஜீவிகளுக்கு ஆனந்தமாகவும் அறியாப் பெண்களுக்கு இனிமையாகவும் இருக்கும் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்.

மாதர்சங்கங்கள், பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள் கூட சம உரிமை என்ற சல்லாபச் சொற்களுக்கு மனதைப் பறி கொடுத்து போராட்டங்கள் நடத்துவதைக் காண்கிறோம்.... பர்தாவால் பெண்ணுரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்ற இவர்களது கூச்சல் பெண்ணுரிமையை காக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல; பர்தாவிற்குள் மறைந்திருக்கும் பெண் அழகை அவளது கவர்ச்சி பிரதேசங்களை காண முடியவில்லையே... தனது சிற்றின்ப நினைவுகளுக்குத் தீனி போட முடியவில்லையே.... என்பதுதான்....

எந்தெந்த வகையில் பெண்களுக்குப் பாதிப்பை தீராத இழிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அத்தகைய இழிவுகளுக்கெல்லாம் தாளம் போடுவதற்காகத் தான் சோஷலிஸம் என்ற தபேலாக்களை தூக்கிக் கொண்டு ஆடுகிறார்கள்..... (அல்ஹக் வெளியீடு)

சமஉரிமை என்பதே சல்லாபச் சொல்லாம். பெண்ணுக்கு சமஉரிமை தர வேண்டும் என்று பேசிய பெரியார் உள்ளிட்ட எல்லோரும் பொறுக்கிகள் என்பதுதான் இதன் சாரம். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் பெண்ணுரிமை இயக்கத்தினரும், பர்தா அணியாத பெண்களும் வேசிகள்.

"ஆண்கள் பெண்களை விட ஒரு படி மேல்". (அல்-குர்-ஆன் 2: 228) என்று மேற்கோள் காட்டுகிறார் நிஜாமுதீன்.

"அல்லாவின் பார்வையில் ஆணும் பெண்ணும் சமம்" (அல் குர் ஆன் 33:35) என்கிறார் அஸ்கர் அலி என்ஜினியர்.

"குடும்பத்தில் ஒழுங்கு நிலவ வேண்டும் என்றால், ஒரு தலைவன் வேண்டும். அந்தப் பதவியை இஸ்லாம் கணவனுக்குத்தான் கொடுக்கிறது" என்கிறார் மவுதூதி. 'Towards Understanding Islam" - சையத் அப்துல்லா மவுதூதி, ஜமாத்தே இஸ்லாமி

> இந்து மதவெறிக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் எங்களை ஈடுபடத் தூண்டியது இசுலாமிய மத உணர்வு அல்ல; மதசார்பற்ற ஜனநாயக உணர்வு. அதே உணர்வின் அடிப்படையில்தான் முஸ்லீம் மதவெறிக்கு எதிராகவும் எழுதுகிறோம்

எது குர் ஆனின் முடிவு? எது இஸ்லாத்தின் வழி காட்டுதல்?

"இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் என்பவையெல்லாம் பெண்களை நசுக்குவதற்கு மட்டும்தான் இந்த நாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மற்ற இஸ்லாமியச் சட்டங்களெல்லாம் எங்கே? திருட்டுக்கு கையை வெட்டுவது தானே! கள்ள உறவுக்கு கல்லாலும் பிரம்பாலும் அடிப்பது தானே! இந்தக் குற்றங்களெல்லாம் ஆண்களுக்குப் பழக்கமானவை என்பதால் தானே ஆணாதிக்கவாதிகளான தலைவர்கள் இவற்றை அமல்படுத்தவில்லை? இஸ்லாம் ஒரு கவசம். அறிவுள்ள எந்த மனிதனுக்கும் இது புரியும். பாவிகளுக்கும் ஊழல் பேர்வழிகளுக்கும் இது கவசம்; கொடுங்கோலர்களுக்கும் கள்ள உறவுப் பேர்வழிகளுக்கும் இது கவசம். இந்த நாட்டில் அரசியல் அரங்கில் தான் இக்கவசம் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது".

தஸ்லீமா கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? ஷா பானு என்ற ஒரு ஏழைப் பெண்ணின் ஜீவனாம்சத்தை நிறுத்த நாடெங்கும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய முஸ்லீம் மதவாதிகள் அதற்கு என்ன காரணம் சொன்னார்கள்? உச்ச நீதிமன்றம் இஸ்லாமிய சட்டத்திற்குள் வரம்பு மீறி தலையிடுகிறது என்றார்கள். மத உரிமை பறி போய் விட்டதாக கூக்குரலிட்டார்கள்.

ஆனால், இஸ்லாமிய சொத்துரிமை சட்டத்தை பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மாற்றியமைத்து, பெண்ணுக்கு இஸ்லாம் அளித்திருந்த சொத்துரிமையைப் பறித்து மூத்த மகனுக்குக் கொடுத்த போது மத குருமார்கள் வனவாசமா போயிருந்தார்கள்? இந்திய துணைக் கண்டம் முழுவதிலும் இஸ்லாமிய சொத்துரிமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுவதில்லை என்று ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் தருகிறாரே மவுதூதி! ஷா பானுவிற்கு எதிராகப் பிளந்த வாய்கள் ஏன் மௌனம் சாதிக்கின்றன?

இஸ்லாமிய கிரிமினல் சட்டம் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல பல இஸ்லாமிய நாடுகளில் அமலில் இல்லையே அதன் ரகசியம் என்ன? தஸ்லீமா எழுப்பியிருக்கும் கேள்வியில் என்ன தவறு?

பெண்ணடிமைத் தனத்தை நியாயப்படுத்தும் எல்லா மதவாதிகளும் தங்களது ஆதிக்க நோக்கத்தை மறைத்துக் கொண்டு கருணாமூர்த்திகள் போல நடிக்கிறார்கள்.

"வீட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு தனது கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றுதான் (இஸ்லாத்தால்) பெண்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. பெண்கள்மீது இரட்டைச் சுமையை ஏற்ற இஸ்லாம் விரும்பவில்லை. 'குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டும்; வீட்டைப் பராமரிக்க வேண்டும்; சம்பாதிக்க வேண்டும். வெளி வேலைகளையும் பார்க்க வேண்டும்' என்றால் அது பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் மிகப் பெரிய அநீதி. எனவே இஸ்லாம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே ஒரு நடைமுறை வேலைப் பிரிவினையை உருவாக்கியிருக்கிறது. பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போகவே கூடாது என்பதல்ல. போகலாம்.... ஆனால் சில சம்பிரதாயங்களைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்"

என்கிறார் மவுதூதி. என்ன இரக்கம்! சரி. ஏதோ ஒரு பெண் தானாகவே கூடுதல் 'சுமைகளை' ஏற்க முன் வந்தால் அனுமதிக்கலாமா? தாராளமாக என்கிறார் நிஜாமுதீன். டாக்டர் ஆகலாம்; என்ஜினியர் ஆகலாம்; போலீசாகலாம்; தடையே கிடையாது ஆனால், 'பர்தா உஷார்' என்கிறார்.

பார்சிலோனா ஒலிம்பிக் ஓட்டப் பந்தயத்தில் தங்கப் பதக்கம் வென்ற ஹசீபா என்ற அல்ஜீரியப் பெண்ணின் கதையை கேளுங்கள். அரைக்கால் சட்டை அணிந்து

படிப்பகம்

www.padippakam.com

ஓடக் கூடாது என்று தடை விதித்தார்கள் அல்ஜீரிய முல்லாக்கள். நிஜாமுதீன் அவர்களே! பர்தாவை போட்டுக் கொண்டா ஓட முடியும்? பர்தாவை வீசி எறிந்து விட்டு அந்த வீராங்கனை தங்கப் பதக்கம் வென்றார். ''என்னைப் போன்ற ஆயிரம் ஆயிரம் அல்ஜீரியப் பெண்கள் பர்தாவை கிழித்தெறியத் துடிக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்காகப் போராடுகிறேன். இந்த முல்லாக்களிடம் நான் தோற்றுவிட்டால் அவர்கள் அத்தனை பேருடைய நம்பிக்கையும் கருகி விடும்'' என்றார் ஹசீபா.

''ஹசீபா தோற்கவில்லை. அவள் வென்று விட்டாள். மக்கள் இனிமேல் ஹசீபாவின் பெயரால் அல்ஜீரிய நாட்டை நினைவு கூர்வார்கள்.... பெண்கள் பர்தாவை விட்டு வெளியே வரக்கூடாது என்று தடுப்பவர்களின் முகத்தில், பெண்கள் விளையாட்டுகளில் பங்கேற்பதைக் குரான் தடைசெய்கிறது என்று மிரட்டுபவர்களின் முகத்தில், வீட்டுக்குள்ளே அடைந்து கிடந்து ஆணை மகிழ்விப்பதும், பிள்ளை பெறுவதும் அவர்களைப் பராமரிப்பதும் தான் பெண்களின் பணி — பெண்களிடம் வேறெந்தத் திறமை இருப்பதையும் ஏற்கமுடியாது என்று கூறுபவர்களின் முகத்தில் எல்லோருடைய முகத்திலும் காரி உமிழ்ந்து விட்டாள் ஹசீபா''

தஸ்லீமாவின் இந்த சம உரிமை பிரகடனத்திற்குப் 'பதிலடி' கொடுக்கிறார் நிஜாமுதீன்:

''வயல் வெளியில் வேலை செய்யும் பெண்கள் கட்டிட வேலை செய்யும் பெண்கள், கூலி வேலை செய்யும் பெண்கள் அரை நிஜாருடன் அதாவது ஆண்கள் எப்படி கோவணத்துடன் அல்லது ஒரே ஒரு டவுசருடன் கீழாடையை போதுமாக்கிக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்களோ அதே போன்று தான் பெண்களும் கீழாடையோடு மட்டும் தான் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சாரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நீங்கள் எந்த சம உரிமையை எதிர்பார்க்கிறீர்களோ அந்த சம உரிமைக்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது. மாதர் சங்கங்களே, முற்போக்குவாதிகளே முன் வருவீர்களா? இதற்கு நீங்கள் தயாரில்லை என்றால் சம உரிமை சித்தாந்தத்தின் மீது உங்களுக்கே நம்பிக்கையில்லை என்றுதான் பொருள்.''
- (அல் ஹக் வெளியீடு)

மதம், புனிதம் என்ற முக்காடுகளை எல்லாம் கழற்றி வீசிவிட்டு அராபிய இரவுகளின் நாயகர்களைப் போல் தன் சுயருபத்துடன் வெளியே வருகிறார் நிஜாமுதீன்.

''ஒவ்வொரு வருடமும் பல ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாகிறார்கள். இதற்கு கவர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடிய அவர்களின் உடைகளே முக்கியக் காரணம் என்பதை நாம் கவனத்தில் தொடர்ந்து நிறுத்த வேண்டும்....

ஆண்களுக்குக் காம உணர்ச்சி ஏற்பட நேரம் காலம் என்ற வரையறை எதுவும் கிடையாது. அவன் எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் காம உணர்வுக்கு ஆளாகி விடலாம். அவனது உடல்வாகும் படைப்பும் அப்படி. அவன் எளிதில் உணார்ச்சி வசப்படுவான். இந்த உணர்ச்சியை அடக்கிக் கொள்ள பெண்களைத் தேடி அலைவான். ஏழு வயது சிறுமி கூட பாலியல் பலாத்காத்திற்கு இரையாகிறாள் என்ற குற்றப் பட்டியல்கள் தரும் ஆதாரங்கள் ஆண்களின் காமப் பசியின் எல்லையைத் தெளிவாக காட்டுகின்றன. நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இருக்கும் போது ஒரு பெண் தனது அங்கங்களை ஆடவர்களின் கண்களுக்கு விருந்தாக ஆக்கிக் கொண்டு வெளிப்பட்டால் நிலைமை என்னவாகும்?....

பெண்களுக்கு ஏற்படும் இவ்வளவு பாதிப்புகளையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்றால் அது மாதர் சங்கங்களோ, மகளிர் மன்றங்களோ, சட்டங்களோ அல்ல. அது பர்தா ஒன்று தான்..... (அல் ஹக் வெளியீடு)

பெண்கள் பர்தா அணியாததால்தான் கற்பழிப்பு நடக்கிறது; ஆண்கள் இயல்பிலேயே காமவெறியர்கள். இறைவனின். படைப்பு அப்படி. இதற்கு ஆண்களைக் குற்றம் சொல்ல முடியாது. இஸ்லாம் கூறும் பர்தா மட்டுமே இதற்குத் தீர்வு — இன்னும் நிஜாமுதீன் எழுதியுள்ளவற்றையெல்லாம் படித்தால் சுயமரியாதையுள்ள எந்த இசுலாமியருக்கும் ஆத்திரம் வரும்; பெண்களுக்கு ரத்தம் கொதிக்கும்.

வங்காள தேச முஸ்லீம் பெண்களைப் பாகிஸ்தான் ராணுவம் கற்பழித்தது — பர்தா அணியாததனால் தானோ! பர்தா அணியாத பெண்களைக் கற்பழித்த போலீசாரை குற்றமற்றவர்கள் என்று விடுதலை செய்து விடலாமோ! முகலாய மன்னர்களும், துருக்கி சுல்தான்களும், இதர மன்னர்களும் ஆடுமாடுகளைப் போல் பெண்களைப் பிடித்து வந்து தம் அந்தப்புரத்தில் நூற்றுக் கணக்கில் அடைத்து வைத்திருந்தனரே — பர்தாவைக் கண்டிருந்தால் அந்த மன்னர்கள் பயந்து ஓடியிருப்பார்களோ!

ஆண்கள் இயல்பிலேயயே காமவெறியர்கள் என்று சொல்லி எல்லோருக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்குகிறார் நிஜாமுதீன். அது மட்டுமல்ல, ஆண்கள் அனைவரையுமே நாய்களிலும் கீழான விலங்குகளாகவும் சித்தரிக்கிறார். இத்தனை பிரச்சினைகள் ஏன்? அளவற்ற அருளாளனான இறைவன் ஆண்களின் காமவெறியைக் கொஞ்சம் குறைத்து வைத்திருக்கக் கூடாதா? இறைவனின் இந்த விபரீதமான 'திருவிளையாடலில்' பெண்களல்லவா மோசமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பர்தா வியாபாரத்தில் ஒரு 'இலவச இணைப்பும்' தருகிறார் நிஜாமுதீன். நோய்க்கிருமிகளிடமிருந்தும், சுகா தாரக் கேட்டிலிருந்தும் பெண்கலை பர்தா பாதுகாக்கிறதாம். ஆண்களும் பர்தா அணிந்து அந்த பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொள்ளலாமே!

நிஜாமுதீன் வகையறாக்களின் 'பர்தா மாகாத்துமியம்' ஒருபுறமிருக்கட்டும். முகத்தை மூடிக் கொள்ள வேண்டும் என்று குர் ஆனில் எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?'' என்று கேள்வி எழுப்புகிறார் பிரபல உருது எழுத்தாளர் குவாராதுலைன் ஹைதர்.

''பெண்கள் முகத்தை மூடிக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். இது ஷரீயத்தின் விதி'' என்கிறார் மவுலூதி. என்ன செய்யலாம்? எதை அமல் படுத்தலாம்?

விவகாரத்து விசயத்தில் இஸ்லாம் பெண்களுக்கு வழங்கியுள்ள 'உரிமைகளை' விவரிக்கிறார் நிஜாமுதீன்:

அப்பெண்கள் உங்களுக்கு கட்டுப்பட மாட்டார்கள் என்று நீங்கள் பயந்தால் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்யுங்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

கள் (குர் ஆன் 4:34) அவர்களை படுக்கையிலிருந்து தள்ளி வையுங்கள் (4:34)" "அவர்கள் திருந்துவதற்காக (லேசாக) அடியுங்கள் (4:34)"

எத்தனை அறிவுரைகள், எத்தனை பயமுறுத்தல்கள்! இத்தனையும் துச்சமென மதிக்கும் தஸ்லீமாக்களும் அவரைப் போன்றோரும் இல்லறத்துக்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்ற நிலை வரும்போது அந்த பெண்களோடு உள்ள தொடர்பை விவகாரத்து மூலம் ஆண் நீக்கிக் கொள்கிறான்".

ஆணாதிக்கத்தால் நிரம்பிவழியும் இந்த வழிமுறைகளை பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையாக சித்தரிக்கிறாரே என்று வாசகர்கள் அதிசயிக்கலாம்; "இந்த 'தலாக்' உரிமையை ஆணுக்கு வழங்காவிட்டால் அவன் வைப்பாட்டி வைத்துக் கொண்டு கொடுமை செய்வான் அதற்கு இது மேலல்லவா" என்கிறார் நிஜாமுதீன். எப்படி இருக்கிறது இந்த நியாயம்?

இதில் வேதனை என்னவென்றால் இந்த வழிமுறைகளைக் கூட கடைப்பிடிக்காமல் நினைத்த மாத்திரத்தில் "தலாக்.... தலாக்... தலாக்" என்று கூறி ஒரு பெண்ணை ஒரே நிமிடத்தில் விவகாரத்து செய்து விடுகின்றனவென்றும், குர் ஆனுக்கு விளக்கம் சொல்லவந்த அரபு மொழி உரையாசிரியர்கள் இவ்வாறு செய்வதை நியாயப்படுத்தி விட்டனர் என்றும் அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார் நிஜாமுதீன். இவ்வாறு பெண்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவதற்குக் காரணம் உள்ளூர் ஜமா அத் காரர்கள் தான் என்கிறார்.

இசுலாமிய மணவிலக்கு மறையில் உள்ள அநீதிகளை நாம் தனியே விளக்கத் தேவையில்லை. விவகாரத்து செய்யப்பட்டு, ஜீவனாம்சமும் தரப்படாமல் சந்தியில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லீம் பெண்கள் ஒவ்வொரு மாவட்ட நீதி மன்றத்திலும் போட்டிருக்கும் வழக்குகளே இதற்கு சான்று கூறும்.

ஜமா அத் முடிவுக்குக் கட்டுப்படாமல் கோர்ட்டுக்கப் போனதற்காக அந்தப் பெண்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கப் போகிறார்களா, அல்லது குர் ஆனை தம் இஷ்டப்படி வளைத்து 1400 ஆண்டுகளாக 'நீதி' வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் பெரிய மனிதர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கப் போகிறார்களா? ஷா பானுவை நசுக்க கூட்டம் சேர்த்தவர்கள் பதில் சொல்லட்டும்.

"திருமணத்திற்கு முன் பெண்ணின் விருப்பத்தை அறிய வேண்டும்" "ஒரு பெண் தன் கணவனை விவகாரத்து செய்ய விரும்பினால் அதற்கு அவள் காரணம் சொல்லத் தேவையில்லை; ஜமாத்தில் ஆண்-பெண் வீட்டார் அமர்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டியதுதான்" — என்றெல்லாம் குர் ஆன் வசனங்கள் கூறுகின்றன. ('கணவனே கண் கண்ட தெய்வம்' கோட்பாட்டை விட இது பரவாயில்லைதான்)

ஆனால் இவையெல்லாம் கூட எங்கே நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன?

இந்தியாவிலிருந்து முஸ்லீம் சிறுமிகளைத் 'திருமணம்' செய்து கொண்டு போகும் கிழட்டு அராபிய ஷேக்குகள் அச்சிறுமிகளிடம் சம்மதம் கேட்டார்களா? அதற்குப் பெயர் திருமணமா? அந்த ஷேக்குகளுக்கு இஸ்லாம் இதுவரை என்ன தண்டனை அறிவித்திருக்கிறது? அதெல்லாம் தவறுதான் என்று இப்போது பசப்பிப் பயனில்லை.

தஸ்லீமாவைத் தாக்குகின்ற 'சமரசம்' உள்ளிட்ட இசுலாமிய இதழ்களும், நமக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கும் வாசகர்களும் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே விசயத்தைத்தான் வலியுறுத்துகிறார்கள். "தஸ்லீமா ஒழுக்கங்கெட்டவள்; திருமணம் என்ற ஏற்பாடு இல்லாமலேயே ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழலாம் என்று கூறுபவள். அவளுக்கா வக்காலத்து வாங்குகிறீர்கள்?"

தஸ்லீமாவுக்கு எதிராக ஆயிரம் வெளியீடுகள் வருகின்றனவே, குர்ஆனை மீறியதன் மூலம் அதனை இழிவு படுத்திய ஜமாத்தே இஸ்லாமிக்கு எதிராக ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவதுதானே.

என்று திசை திருப்புகிறார்கள். "தஸ்லீமாவின் தரங்கெட்ட போக்கிற்கு இன்குலாப் தாளம் தட்டுகிறார்" என்று சாடுகிறார் நிஜாமுதீன்.

எது தரம், எது ஒழுக்கம் என்ற விவாதத்தை அப்புறம் வைத்துக் கொள்வோம். தாங்கள் கூறுகின்ற ஒழுக்கத்திற்கே நிஜாமுதீனும், மவுதூதியும் இன்ன பிறரும் விசுவாசமாக இருந்திருக்கிறார்களா, அல்லது தரங்கெட்ட போக்கிற்குத் தாளம் தட்டியிருக்கிறார்களா என்பதை முதலில் பரிசீலனை செய்வோம்.

அன்றைய முகலாய மன்னர்கள் முதல் இன்றைய அராபிய ஷேக்குகள் வரை அனைவரும் இஸ்லாம் கூறுவது போல நான்கு மனைவியருடன் நிறுத்திக் கொண்டார்களா? ஷரி அத் என்றைக்காவது முழுமையாக அமலாகியிருக்கிறதா? அன்று முதல் இன்று வரை மன்னர்கள், பணக்காரர்களின் மதவிரோத நடவடிக்கையை எதிர்த்து உயிர் துறந்த முல்லாக்கள் எத்தனை பேர்? ஷேக்குகளுக்கு எதிராக மரண தண்டனையை எந்த மவுதூதி அறிவித்திருக்கிறார்?

ஏகபோகம், ஆடம்பரம், வட்டிக்கு விடுவதை எல்லாம் இஸ்லாம் தடை செய்கிறது என்கிறார் மவுதூதி. இப்படித்தான் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா? கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? உங்களுடைய வீரம் பெண்களிடம் தான் வாள் சுழற்றுமா?

"இஸ்லாத்துக்கு எதிராக மேற்குலக ஏகாதிபத்தியங்கள் நடத்தும் திட்டமிட்ட சதிதான் ருஷ்டி - தஸ்லீமா விவகாரங்கள்" என்கிறார்கள். அப்படியே இருக்கட்டும். அந்த மேற்குலகத்தின் பன்னாட்டுக் கொள்ளை நிறுவனங்களில் கோடி கோடியாய் மூலதனம் போட்டிருக்கும் வளைகுடா நாடுகளை முதலில் விசாரியுங்கள்.

1971-இல் பாக். ராணுவம் வங்கதேச (முஸ்லீம்) பெண்களைக் கற்பழித்ததையும், படுகொலை நடத்தியதையும், பாகிஸ்தானில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆதரித்த குற்றவாளி என்று முஜிபுர் ரஹ்மானால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஜமாத்தே இஸ்லாமியின் தலைவர் குலாம் ஆசம். இந்தக் குற்றவாளி தான் இஸ்லாமை எதிர்த்து 'பேசியதற்காக' தஸ்லீமாவுக்கு தூக்கு தண்டனை விதிக்கிறார். யாருக்கு நியாயம் வழங்கப் போகிறது உங்கள் இஸ்லாமிய சர்வதேசியம்? தஸ்லீமாவால் பறிக்கப்பட்ட இஸ்லாத்தின் மானத்திற்கா? பாகிஸ்தான் ராணுவத்தால் பறிக்கப்பட்ட இசுலாமியப் பெண்களின் மானத்திற்கா?

"எந்த குறிப்பிட்ட இனத்தின் பண்பாட்டுக்கும் இசுலாமிய சர்வதேசியம இரையாகி விடக் கூடாது" என்கிறார் மவுதூதி. வங்காளம் மீண்டும் ஒன்றுபடுவதைக் காண்பதே என் விருப்பம் என்று இன உணர்வுடன் கூறுகிறார் தஸ்லீமா. கம்யூனிசத்தை ஏற்றுக் கொண்டு 'வழி தவறிய' இசுலாமியர்களை விடுங்கள். தமிழின உணர்வு கொண்ட தமிழறிஞர்களாகப் பல இசுலாமியர்கள் இருக்கிறார்களே, இவர்கள் இசுலாமிய தேசியத்துக்கு எதிரானவர்களல்லவா? இவர்களை என்ன செய்யலாம்?

ஈரான் - ஈராக்; பாக் - வங்காள தேசம்; ஈராக் - குர்திஸ்தான் மோதல்களில் இஸ்லாம் யார் பக்கம்? இஸ்ரேலுடன் கள்ள உறவு கொண்டு பாலஸ்தீன மக்களின் முதுகில் குத்தும் வளைகுடா அதிபர்களின் 'இஸ்லாமிய சர்வதேசியத்திற்கு' யார் சவுக்கடி கொடுப்பது?

சீரழிவைப் பரப்புவதில் மத வேறுபாடின்றிப் பங்காற்றும் இசுலாமிய நடிகர், நடிகைகளுக்கெதிராக எத்தனை 'பத்வா'க்கள் (ஆணைகள்) இதுவரை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

ஏழைகளின் மதமாக எழுந்த சூஃபி மார்க்கமும், நாகூர் தர்கா போன்றவையும் இஸ்லாத்திற்கு விரோதமானவை என்று கூறும் நிஜாமுதீனும், மவுதூதியும் நாகூர் முதல் காஷ்மீர் வரை பரவியிருக்கும் தர்காக்களைத் தகர்த்து விடுவார்களா?

இன்னும் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்கலாம். தாங்கள் கூறுகின்ற மதநெறிக்கு எதிராக 1400 ஆண்டுகளாக ஆதிக்க வர்க்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

கங்கள் செய்து வரும் அட்டூழியங்களை எதிர்த்து மதகுருமார்களும், மதவெறியர்களும் சுண்டு விரலைக் கூட அசைத்ததில்லை. அவர்களை நத்திப் பிழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதே வரலாறு.

இறைவன் அருளிய 'மாற்ற முடியாத' சட்டங்களைப் பற்றி இன்று இவர்கள் பேசுகிறார்கள். ''எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழ்ந்து கொள். ஆனால் வெளிப்படையாக எதிர்த்துப் பேசாதே'' என்பதுதான் இவர்களை வழிநடத்தும் கோட்பாடு. தஸ்லீமா ஒழுக்கம் கெட்டவளாம். ஷாபானுவும் ஒழுக்கம் கெட்டவளோ?

சமீபத்தில் தென் ஆப்பிரிக்கா - டர்பன் நகரில் நடைபெற்ற முஸ்லீம் பெண்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றிய சுஹைறமா உசேன் என்ற பேராசிரியை, ''தென் ஆப்பிரிக்காவில் இஸ்லாத்தின் 3 நூற்றாண்டு வரலாறு என்பது ஆணாதிக்கத்தின் வரலாறுதான்; முகத்திலும், முதுகிலும், தலையிலும், மார்பிலும் பெண்கள் (கணவனிடம்) அடி வாங்கியதால் ஏற்பட்ட காயங்களை மறைப்பதற்குத்தான் பல சமயங்களில் பர்தா பயன்படுகிறது'' என்று பொரிந்து தள்ளியிருக்கிறார். சுஹைறமாவும் 'நடத்தை' கெட்டவளோ?

பெண்விடுதலை குறித்த தஸ்லீமாவின் கருத்துக்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோமோ என்பது மதவெறியர்களுக்குத் தேவையில்லாத பிரச்சினை. ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்பதைக் கொள்கையளவில் கூட ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் ''பெண்ணுரிமை எது?'' என்ற கேள்விக்குள் மூக்கை நுழைக்கத் தேவையில்லை. அதற்கு அவர்களுக்கு அருகதையும் இல்லை.

மதம் தோன்றுவதற்கு முன்பே தோன்றிவிட்டன தந்தை வழிச் சமூதாயமும் ஆண் ஆதிக்கமும். எனவே ஆணாதிக்கத்தின் சுவடுகள் ஒவ்வொரு மதத்திலும் இருந்தே தீரும். ஆணாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தும் பல்வேறு நிறுவனங்களில் மதமும் ஒன்று. மதங்கள் ஒழிந்து விட்டாலே ஆணாதிக்கமும் ஒழிந்து விடப் போவதில்லை. அதற்குத் தேவை சமூகப் புரட்சி. ஆனால் ஆணாதிக்கத்திற்குப் புனித மூலாம் பூசும் மதக் கோட்பாடுகளைத் தாக்காமல் பெண் விடுதலை சாத்தியமில்லை.

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் சீரழிவுகளைச் சுட்டிக்காட்டி ''இதிலிருந்தெல்லாம் மனித குலத்தைக் காக்க வந்தது மதம் ஒன்றுதான்'' — என்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள் நல்லொழுக்கத்தின் மொத்தக் குத்தகைக்காரர்களான சங்கராச்சாரிகள், போப்புகள் மற்றும் முல்லாக்கள். இவர்கள் நிலை நாட்டி வரும் நல்லொழுக்கத்தின் யோக்கியதையைப் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பார்த்து விட்டோம்.

போதும். தங்களது உழைப்பால் இந்த உலகத்தை உருவாக்கி வரும் கோடானு கோடி மக்கள் தங்களுக்கு உகந்த ஒழுக்க நெறிகளையும் தாங்களே உருவாக்கிக் கொள்வார்கள். அதற்கு எந்த மதகுருவின் உதவியும், ஆசியும் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை.

தான் வாழ்ந்த சமூகத்தின் பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுகளைத், தன் சொந்தப் பகுத்தறிவின் துணை கொண்டு ஆய்ந்து கண்டறிந்த ஒரு சிறந்த மனிதரின் - முகமது நபியின் — படைப்புதான் குர் ஆன். இருப்பினும் இன்றைய சமூத்தின் பிரச்சினைகளுக்கும் கேள்விகளுக்கும் அதில் விடை தேட முடியாது.

> தாங்கள் கொண்டாடுகின்ற மதநெறிக்கு எதிராக 1400 ஆண்டுகளாக ஆதிக்க வர்க்கங்கள் செய்துவரும் அட்டூழியங்களை எதிர்த்து மதகுருமார்களும் மதவெறியர்களும் சுண்டு விரலைக்கூட அசைத்ததில்லை; அவர்களை நத்திப் பிழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதே வரலாறு.

''அடிமைத் தனத்தை இஸ்லாம் அங்கீகரித்ததா?'' என்ற நூலில் முகம்மது குதுப் என்பவர் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

''மது அருந்துவதையும், சூதாடுவதையும், வட்டி வாங்கும் வழக்கத்தையும் இறைவன் தனது திருமறையில் திட்ட வட்டமாகத் தடை செய்துள்ளான். இவை போன்று அடிமைத் தனத்தையும் அவன் ஏன் வெளிப்படையாகத் தடை செய்ய வில்லை? இப்படியெல்லாம் எண்ணி முஸ்லீம் இளைஞர்கள் கலங்குகின்றனர்.....

அடிமைத்தனம் என்ற பிரச்சினையை அதற்கே உரிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆய்ந்து ப்பார்ப்போம்.....

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை காண்பதற்கு, அப்போதிருந்த சமூதாய அமைப்பு, அடிமை முறையினைக் குறித்து அம்மக்களின் மனோநிலை இவற்றை ஆழ்ந்து கவனித்திட வேண்டும்''

நாங்களும் இதைத்தான் சொல்கிறோம். தனது வரலாற்று சூழ்நிலையை மீறி 'இறைவனாலும்' சிந்தித்திருக்க முடியாது என்கிறோம்.

குர் ஆனுக்கு எழுதப்பட்ட பல்வேறு உரைகள் முரண்பட்டு இருப்பதற்கும், குர் ஆனின் கோட்பாடுகள் தொடர்ந்து மீறப் பட்டிருப்பதற்கும் காரணம் உரையெழுதியவர்களின் அறியாமை அல்ல; தாங்கள் வாழ்ந்த சமூகத்தில், தாங்கள் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய வர்க்கத்தின் நலனுக்கேற்ப அவர்கள் குர் ஆனுக்கு விளக்கம் சொன்னார்கள். காம வெறியர்களான மன்னர்களுக்குத் தாளம் போட்ட முல்லாக்களிடமிருந்து, முத் தலாக்கை அங்கீரித்து வரும் இன்றைய ஜமா அத்தார்கள் வரை எல்லோரும் இதில் அடக்கம்.

இதுவரை நடந்ததும், தற்போது நடந்து வருவதும் இதுதான். 1400 ஆண்டுகளாக வெற்றி பெற முடியாத கடவுளின் ஆணையைத் தலையில் சுமந்து கொண்டிருக்கும் மதவாதிகள், ஒரு நூற்றாண்டு கூட நிரம்பாத, மனிதனின் தத்துவமான மார்க்சீயம் தோற்றுவிட்டதாகக் கூறி மகிழ்ந்து கொள்வது நல்ல கோமாளித்தனம்!

''குர் ஆனை முறையாக அமல் படுத்தாதது இறைவனின் குற்றமல்ல: மனிதர்களின் குற்றம். அதற்கு குர் ஆனைக் குறை கூற முடியாது'' என்று சில அப்பாவிகள் வாதிடக் கூடும். தீண்டாமை, லஞ்சம், ஊழல், கற்பழிப்பு, ஆபாசம் ஆகிய அனைத்தும் குற்றம் என்றுதான் இந்திய அரசியல் சட்டமும் குற்றவியல் சட்டங்களும் கூறுகின்றன. இன்னும் 500 ஆண்டுகளுக்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

குப் பின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்யும் மாணவன் இந்த அரசியல் சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி தான் நாடு இருந்தது என்ற முடிவுக்கு வருவானேயானால் அது கோமாளித்தனமாக இருக்கும்.

தான் தீர்ப்பதாகக் கூறிய சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வக்கற்றுப் போன ஒரு தத்துவமோ, சமூக அமைப்பு முறையோ, சட்டமோ வரலாற்றின் குப்பைத்

''நான் இப்போதுதான் எழுதத்துவங்கியிருக்கிறேன். அவர்களோ மரணதண்டனையிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். துவக்கமே மரணதண்டனை என்றால் இனி எழுதப் போவதற்கெல்லாம் என்ன தண்டனை விதிப்பார்கள்? நான் உயிரை இழப்பதன் மூலம் மதவாதம் அழிக்கப்படும் என்றால் நான் கடகடவென சிரித்தபடியே தூக்கில் தொங்குவேன்''

— தஸ்லீமா.

தொட்டிக்குப் போய்த் தான் தீர வேண்டும். அதனால்தான் சமூக மாற்றத்தை விரும்புபவர்கள் ''இந்த அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துவோம்'' என்கிறார்கள். மாறாக இந்த சமூக அமைப்பினால் ஆதாயம் அடைபவர்கள்தான் இச்சட்டத்தைப் பாதுகாப்போம் என்கிறார்கள். இந்த உதாரணம் குர் ஆனுக்கும் பொருந்தும்.

இத்தனைக்கும் பிறகு ''மாற்ற முடியாத இறைவனின் ஆணைதான் திருக்குர் ஆன்'' என்று நம்புபவர்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை.

''குர் ஆனின் ஒவ்வொரு ஆணையையும் இம்மி பிசகாமல் இஸ்லாமியர்கள் ஒவ்வொருவரும் அமல் படுத்தியே தீர வேண்டும்'' என்ற போராட்டத்தைத் துவக்குங்கள். வளைகுடா ஷேக்குகள், இமாம் புகாரி, சையத் சகாபுதீன், பெனாசீர், கலிதா ஜியா, நுஸ்லி வாடியா மற்றும் பிற இஸ்லாமிய அரசியல் தலைவர்கள் ஆகிய அனைவரும் உங்களுக்கு எதிராக அணிதிரள்வார்கள். தஸ்லீமாவுக்கு மரண தண்டனை விதித்த முல்லாக்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் தென்படுவார்கள்.

சூரியன்

சிறுகதை:

இட ஒதுக்கீடு

''என்ன சிவசாமி கோழிபுத்தே ரயிலடிக்குத் தெரண்டு வந்துருக்கு''

''பையன் பட்டணம் போறான் சாமி. கவருமென்ட்ல வேலை கெடச்சிருக்கு''

''என்ன வேலை?''

யோசித்துப் பார்த்தவர் சொல்ல வராததால், ''தே கன்னையா, சாமிகிட்ட என்ன வேலைன்னு சொல்லு'', மகனைக் கூப்பிட்டு விட்டார்.

ஸ்டேசன் மாஸ்டருடைய மிடுக்கான வெள்ளைவெளேர் உடையும், வெற்றிலைப்பாக்கு எச்சிலுக்கிடையே சீறிப்பாயும் அவரது வார்த்தைகளுக்கு முன் சிவசாமியின் பணிவும் கன்னையனுக்கு பயம் கலந்த மரியாதையை வரவழைத்தது.

''வணக்கம் சார்''

''ம், என்ன வேலை கெடச்சிருக்கு?''

''தலைமைச் செயலகத்துல மினரல்ஸ் டிபார்மென்ட்ல அட்டண்டர் வேலை சார்''

விறுட்டென்று எழுந்த சிரிப்பை வெற்றிலை எச்சிலில் மறைத்து துப்பியவாறே 'ஒ கோ' என்றவர் 'இதுக்குத்தான் இந்த ஆர்ப்பாட்டமா?!'' என்பதுபோல மரத்தடியில் நிழல்திட்டாய் தெரிந்த கோழிபுத்து சனங்களை பார்த்தவண்ணம் சிரித்துக் கொண்டார்.

''பேஷ், பேஷ், நன்னா இரு. தோ அந்த ரெண்டாவது பிளாட்பாம்லதான் வண்டி வரும். போ''

''ரிசர்வேசன் பெட்டி எங்க சார் நிக்கும்''

புளிசோறை மட்டும் திறந்து
அவசர அவசரமாக
நாலுவாய் போட்டுக்
கொண்டு பாட்டிலில்
கொண்டு வந்த தண்ணீரை
மல்லுக்கட்டி குடித்தான்.
பேச்சிலிருந்து, சாப்பாடு
வரை த னித்துவிடப்பட்ட
உள்ளுணர்வு பசியை
ஜீரணித்தது. கருவாட்டை
சுதந்திரமாய் தின்ன
முடியாமல் ஒரு போலி
நாகரிகத்திற்குப் பலியான
மனதுடன் ஒதுங்கி
உட்கார்ந்து கொண்டான்.

படிப்பகம்

''ஓ! ரிசர்வா.... அந்த மூணாவது வேப்ப மரத்தடிக்கிட்ட நின்னுக்கோ''

ஆச்சர்யம் கலந்த குரலில் பதிலுரைத்தார் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்.

கோழிபுத்திலிருந்து ஒரு ஆளு ரிசர்வேசன் செய்துகொண்டு வண்டியில் ஏறுவது அநேகமாய் இதுவே முதல்முறை என்ற நினைப்பே அவருக்கு ஆச்சர்யம் வரக் காரணம். 'லோகத்துல என்னென்னவோ நடக்குது' என்ற வழக்கமான வயிற்றெரிச்சலை முணகிக் கொண்டார்.

''யப்பா நீங்கல்லாம் போங்க, நான் வண்டி ஏறிக்குறேன்'

''ஏய், அப்படி சொல்லாதடா. சாதி சனமெல்லாம் ஆசையா வந்திருக்கு'', சிவசாமி ஆவல்பெருக மகனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

''இங்காரு நீ நேரா வியாசர்பாடி போயி கதிரேசன் வீட்டுக்கு போயிடு. மறுநாள், அவன் ஒன்ன ஆபிசுல கொண்டு விடுவான், இந்தா, இதையும் வச்சிக்க'', புகையிலை பொட்டலத்தில் நாலாய் மடித்து வைத்திருந்த ஐம்பது ரூபாய் நோட்டை மகனின் கைக்குள் திணித்தார் சிவசாமி.

''வேண்டாம், பணமிருக்கு நீ செலவுக்கு வச்சிக்க'', கண்ணையன் மறுத்தான்.

''ராசா வச்சுக்கப்பா, போற எடத்துல இதெல்லாம் பத்தாது. பணங்காசு இல்லேன்னு பட்னி கெடக்காத. வேணுன்னா கதிரேசங்கிட்ட கடனு வாங்கிக்க, பருத்தி எடுத்தோன்ன கொஞ்சம் பணம் அனுப்புறேன். ஒடம்ப பாத்துக்கப்பா'', பஞ்சவர்ணம் மீண்டும் அந்த ஐம்பது ரூபாயை அவன் கைக்குள் திணித்தாள். புடவைத் தலைப்பால் கண்களை ஒத்திக் கொண்டாள்.

''தே, பஞ்சவருணம்! அட மவங்காரன் வேலைக்கு போறான், தகிரியம் சொல்லி புள்ளய அனுப்பாம, நீ வேற அழுதா அவன் கலங்கிட்டேல்ல போவான். நீ எதுவும் மனசுல குழப்பிக்காதே.. அம்மாவ நாங்க பாத்துக்குவோம். நீ நல்லா இருந்தா போதும்''.

தாயையும், மகனையும் மருதாம்பாள் தேற்றினாள். வெகுதூரம் ஓடிவந்து வண்டி மூச்சிறைத்து நின்றது.

''கன்னையா, செத்த நாழிதான் நிக்கும் ஏறிக்க, பெட்டியை நான் தர்றேன்''. கன்னையன் அவசரமாய் ஏறி பெட்டியை வாங்கிக் கொண்டான்.

www.padippakam.com

''போயி எடத்துல ஒக்காந்துக்க ராசா'', சிவசாமிக்கு பரபரப்பில் மூச்சிறைத்தது.

''பொறுமையா இருப்பா. ரிசர்வ் தான் இடமிருக்கும். நான் வர்ரேன். நீங்க பாத்துபோங்க, பாரு கோரை குத்தி காலெல்லாம் புண்ணு. இனிமே நீ ராவுல அறுப்புக்கு போவாத. ரெண்டு மாசமா வட்டும். கண்ணு ஆபரேஷனுக்கு ஏற்பாடு பண்றேன்''.

''எனக்கு ஒன்னுமில்ல, நீ ஒடம்ப பாத்துக்க'', பஞ்சவர்ணத்திற்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை, கண்ணீர் திரையில் கண்கள் எழுதிக்காட்டின. புரிந்து கொண்டவனாய் ''ஒழுங்கா சாபிடறேன். நீங்க பட்னி கெடக்காம இருங்க, தோ மணி அடிச்சாச்சு வண்டி புறப்படும் தள்ளி நில்லுங்க. வர்றப்பா, வர்றம்மா, எல்லாருக்கும் வர்றேன்''. கன்னையனுக்கும் தொண்டை கம்மியது. வேப்பமரத்துக் கிளிகளும், தூக்கனாங்குருவிகளும் கூட அவசர அவசரமாய் சேதி சொல்லவுதுபோல கீச்சிட்டன. பிரிவின் குரலை ஓங்கி ஒலித்து வண்டி நகர்ந்தது. வாடிய பயிராய் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள் புள்ளியாய் மறையும் வரை. படிக்கட்டிலேயே நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த கன்னையன் இருக்கை தேட வந்தான்.

அவனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த எண் முப்பதில் வரிசையாக ஒரு குடும்பமே அமர்ந்திருந்தது. டிக்கெட்டையும், பெட்டி எண்ணையும் உற்று பார்த்துக் கொண்டே நின்ற கன்னையனிடம் அவசரமாக முன் வந்து பேசினார் அவர், ''சார் சீட் முப்பதா, அடிக்கடி வெத்தலபாக்கு போட்டு துப்பறதால ஜன்னல் பக்கமா ஒக்கார்ந்தேன், வோண்ணா நீங்க ஒக்காருங்க''. ஏதோ தன் இடத்தை தாரை வார்ப்பது போல பேசினார் அவர்.

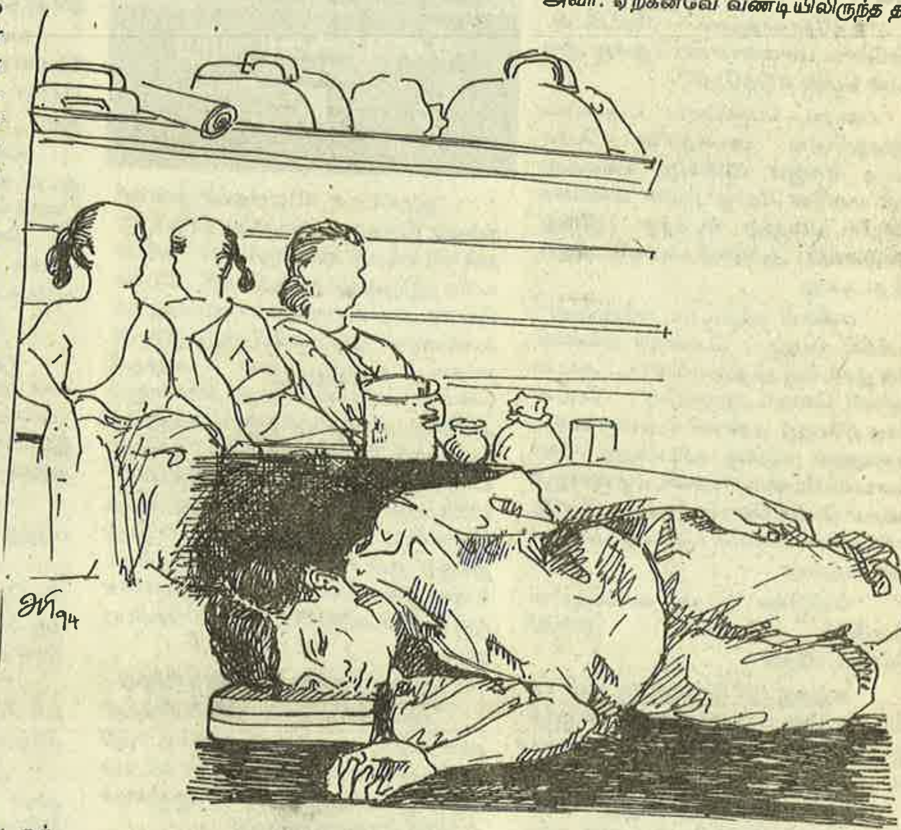

''பரவால்ல நான் இப்படியே ஒக்காந்துக்குறேன்''. நடைபாதை ஓரம் உள்ள ஜன்னல்பக்கமாய் அமர்ந்து கொண்டான் கன்னையன். கண்களை மேல் பக்கமாய் சுழற்றிப் பார்த்தான். மேலே சுமைகள் வைக்கும் இரண்டு பக்கத்திலுமே துண்டு விரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒன்று எதிரே கதை புத்தகத்தில் லயித்துக் கிடக்கும் ஆசாமியுடையதென அனுமானித்துக் கொண்டான்.

அமர்ந்திருக்கும் பக்கம் தலைக்கு மேலே துண்டு விரித்திருப்பது யார் என்பதை அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, 'இது என்னுடையது'' என்பதை அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிப்பது போல், கீழே கிடந்த பைகள் சிலவற்றை மேலே எடுத்து நெருக்கி வைத்தப்படி பார்வையால் கன்னையனுக்கு உணர்த்தினார் அந்த ஆசாமி.

வண்டி கும்பகோணத்தில் வந்து களைத்து நின்றது.

''கல்யாண தேதியோ இல்லையோ, அதான் கூட்டம் வழியறது'', அய்யரின் வார்த்தையை ஆமோதிப்பது போல, எதிரே இருந்தவன் கதை புத்தகத்தை மடித்து வைத்துக் கொண்டே தலையாட்டினான்.

''ஏன்னா, ஒரு கப் காபி வாங்க முடியுமோ?''

''வண்டி ரொம்ப நாழி நிக்காதே, பிளாஸ்க்ல இல்லியா'',

''சீதா குடிச்சிட்டா'',

''மாயவரம் போயி பாத்துக்கலாம், மொதல்ல நன்னா தள்ளி ஒக்காந்துக்கோ கூட்டம் வந்து ஏறும்''. அம்மாவும், மகளுமாய் இடத்தை வசதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். எதிரே உட்கார்ந்திருந்தவரிடம் மெல்ல, மெல்ல, ஊர் தெரு பெயரை விசாரித்து ''ஓ ரங்கநாதன் பிள்ளை வகையறவா நீங்க'' என்று கலகலத்துக் கொண்டிருந்தார் அய்யர்.

கன்னையனுக்கு எல்லாமே அந்நியமாய் பட்டது. முகத்தைத் திருப்பி ஜன்னல் பக்கம் பார்த்தவண்ணம் அடிக்கடி திரும்பி வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டான். பரபரப்புடன் ஒரு கூட்டம் வந்து ஏறியது. கணவன், மனைவி, குடும்ப சகிதமாய் சிண்டு, சிண்டாய் முடிச்சுப்போட்ட பைகள் வேறு. வண்டியின் அசைவில் தள்ளாடி ரிசர்வ்வேஷன் எண்ணை தேடிய வண்ணம் நுழைந்தனர்.

''தோ, தோ இருக்குன்னா தர்ட்டி பைவ், தர்ட்டி சிக்ஸ், ''ஸார் ப்ளீஸ் கொஞ்சம் தள்ளிக்குங்கோ'', இரண்டாம் இடத்தில் கிளைபரப்பிய மாதிரி இருந்த 'பிள்ளை வகையறாவை' நகரச் சொல்லி அமர்ந்தார்கள். கொண்டு வந்த பைகளை அவர்கள் ஓர ஒதுங்க வைப்பதற்குள் ஒரு ஸ்டேசனை கடந்நது விட்டது வண்டி.

''அப்பாடா. ஏழெட்டு சாமான்களை வச்சிண்டு என்னா அவஸ்தை பாத்தியா!'', மனைவியிடம் முறையிட்டார் அவர். ஏற்கனவே வண்டியிலிருந்த தஞ்சாவூர் அய்யர் இவர் வருத்தத்தில் கலந்து கொண்டார்.

''நன்னா ரெண்டு பெரிய்ய பைல போட்டு கொண்டு வரப்படாதோ'',

''இதுல புளி இருக்கு, மோர் மிளகா வேற இருக்கு, கலக்க முடியல'',

''வெத்தல போடறேளா?''

''தாங்கஸ். கொடுங்கோ, நான் சீவல் போடறதில்ல, பாக்கு இருக்கோ!'',

''ஸாரி ஸார் இல்லியே!''

''தோ, ஏ. ஆர். ஆர். இருக்கு, பக்கத்திலிருந்த பிள்ளை வகையறா தன் பங்குக்கு உதவி செய்தார்.

''தாங்க் யூ சார், சார் எங்கப் போறேள்?''

www.padippakam.com

"எக்மோர்".

"எக்மோரா, நான் மாம்பலம் ஹா... ஹா.." அர்த்தமே இல்லாமல் ஒரு சிரிப்பை உதிர்த்தார் அய்யர்.

"அட, நானும் மாம்பலந்தான். நேட்டிவே மாம்பலமா", தஞ்சாவூர் அய்யர் அவர்களின் பேச்சுக்கிடையே கலந்தார்.

"நேக்கு கும்மாணந்தான் நேட்டிவ். ஆத்துக்காரிக்கு மாம்பலம்".

அவள் ஆமாம் என்பதால் சிறிதாக தலையை அசைத்துக் காட்டினாள்.

"கும்மாணம்னா ரெட்டிராயர் அக்ரகாரமா?"

"அட! எப்படி கரெக்ட்டா சொன்னேள்"

"உத்தேசமாத்தான் கேட்டேன். என்னோட புள்ளையாண்டானுக்கு அங்கதான் பெண் எடுத்தேன்"

பழைய பெருங்காய டப்பாவை திறந்ததுபோல அவர்களின் பேச்சு பெட்டி எங்கும் பரவியது. கன்னையனின் மனசோ கோழிபுத்தின் மண்வாசனையில் புதைந்து கிடந்தது. பகிர்ந்து கொள்ளவும், ஆளின்றி பயணம் அலுப்புத் தட்டியது.

"ஏன்னா மாயவரம் வந்துடுத்து" பேச்சில் லயத்துப் போனவர் மனைவியின் குரல் கேட்டு திரும்பினார். "அப்பா தண்ணி கொண்டாந்ருங்கோ" "பெட்டி இங்க நிக்கறது. தண்ணி மொள்ள அங்க போகணும், நேக்கு முடியாதுடீ, கீதா போய் வாயேண்டி" மகளிடம் தஞ்சாவூர் அய்யர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே எதிர் வரிசை பிள்ளை வகையறா தானாக முன் வந்தான்.

"கொடுங்க டிபன் வாங்கத்தான் போறேன். நான் தண்ணீ கொண்டாறேன்"

"எதுக்கு சார் உங்களுக்கு வீண் சிரமம்? நானே பாத்துக்கறேன்", எழுந்திருப்பது போல அசைந்து காட்டினார் அய்யர்.

"பரவால்ல கொடுங்க இதிலென்ன சிரமம்" அய்யரின் விருப்பத்துக்கு 'பாத்திரமாகி' நகர்ந்தான்.

கும்பகோணத்து அய்யர் சாப்பாட்டு மூட்டையை அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"செங்கோட்டை பாசஞ்சர் மாதிரி வேற எதுலயும் வசதிப்படாது. கரெக்ட்டா ஏழு மணிக்கெல்லாம் மாயவரம் வந்துடறான். ஆத்துல சாப்பிடற மாதிரியே சாப்பிட்டுட்டு படுத்திடலாம்."

ஏழு மணிக்கெல்லாம் சாப்பிட்டு படுப்பதுதான் உலகப்பண்பாடு என்பது மாதிரி அவர் அவுத்துவிட்ட அக்கிரகார பெருமையை குறுக்கீடு இன்றி தலையாட்டி ஏற்றுக் கொண்டார் தஞ்சாவூர் அய்யர்.

வாழும் உரிமையை வழங்க மறுக்கும் போலி ஜனநாயகத்தை புரியவைக்கும் ஒரு நூல்

—எமது முதல் வெளியீடாக—

கோவிந்த முகோத்தி-இன்

வதைக்கப்படும் மக்களும் புதைக்கப்படும் உரிமைகளும்

விலை: ரூபாய் ஏழு

(அஞ்சலில் பெற விரும்புவோர் நூல் விலையுடன் பதிவஞ்சல் கட்டணம் ரூ.8/- சேர்த்து எமது முகவரிக்கு "மணி ஆர்டர்" செய்யவும்.)

கீழைக்காற்று
வெளியீட்டகம்
10, ஔலியா சாகிப் தெரு
எல்லீசு சாலை, சென்னை - 600 002.

"இதவிட்டா கடலூர்தான் தண்ணி நன்னா இருக்கும். இங்கயே சாப்புட்டு, தண்ணி புடிச்சி வச்சிக்குங்கோ" கரிசனமாய் இருவரும் மாறிமாறி பேசிக் கொண்டதை கூர்மையாகக் கவனித்தான் கன்னையன். ஓடும் ரயிலில் ஒரு இரவில் தங்கள் சவுகரியங்களை பார்த்துக் கொள்ள அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் அக்கறையும், முயற்சிகளும் அவனுக்கு புது அனுபவமாய் இருந்தது. ராவெல்லாம் அறுப்பறுத்துவிட்டு மாட்டுக் கொட்டாயோரம் ஈ எறும்பு கடிப்பது கூடத் தெரியாமல் அசந்து கிடக்கும் கோழிபுத்துக்கும் கும்பகோணத்து அய்யருக்கும் உள்ள இடைவெளியை அளந்து பார்க்க முடியாமல் அவனுக்கு மனசில் பிரமிப்பு தட்டியது.

சாப்பாடு நடந்து கொண்டிருந்தது.

கன்னையனுக்கும் பசியெடுத்தது. தயிர் சாதம், மசால் வடைகளுக்கு மத்தியில் புளிசோறையும், கருவாட்டையும் பிரிக்க தயக்கப்பட்டவனாய் நேரத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன தம்பி சாப்பாடு ஏதும் கொண்டாந்தீங்களா?"

ரொம்ப நேரம் கழித்து கும்பகோணத்து அய்யர் கன்னையனை அவன் மொழியில் விசாரித்தார்.

"ம்ம்... பசிக்கல" என்றான் பொய்யாக.

"தயிரை ஊத்தி நன்னா நொறுங்க பெசஞ்சு எடுத்துண்டு வந்தா போறும் மாயவரம் அய்.ஆர்.ஆர். கேண்ட்டின்ல் ரெண்டு மசால் வடை சேத்துண்டு சாப்புட்டா ருஜியே தனிதான்", அனுபவித்த சுவையை பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார் அய்யர்.

கொண்டு வந்த புளிசோறு, கருவாடை ருசி பார்க்க முடியாமல் தயங்கிக் கிடந்தான் கன்னையன். அவர்களின் பேச்சும், பரிவாரங்களின் பாவனைகளும் தனித்துக் கிடந்தவனுக்கு தாழ்வுணர்ச்சியை வரவழைத்தது. புளிசோறை மட்டும் திறந்து அவசர அவசரமாக நாலு வாய் போட்டுக் கொண்டு பாட்டிலில் கொண்டு வந்த தண்ணீரை மல்லுக் கட்டி குடித்தான். பேச்சிலிருந்து, சாப்பாடு வரை தனித்துவிடப்பட்ட உள்ளுணர்வு பசியை ஜீரணித்தது...

'திருக்கக் கருவாடுன்னா புள்ளைக்கு உசிறு' என்று ஆசை ஆசையாய் பஞ்சவர்ணம் கொடுத்தனுப்பிய கருவாட்டை சுதந்திரமாய் தின்ன முடியாமல் ஒரு போலி நாகரிகத்திற்கு பலியான மனதுடன் ஒதுங்கி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

வண்டி மாயவரத்தைக் கடந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பசியாறியவர்கள் படுப்பதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தஞ்சாவூர் அய்யர் கனிவான முகத்துடன் கன்னையன் பக்கம் திரும்பினார். "ஸார் கொஞ்சம் நகர்ந்துக்குறேளா, இப்படி கொழந்தய போட்டுக்கறேன். கீழ படுக்க மாட்டேங்கறாள்" அவனுடைய பதிலுக்காக அவர் காத்திருக்கவில்லை.

"கீதா கொழந்தய இங்க போடடி"

ஏற்கனவே ஓட்டில் உட்கார்ந்திருந்தவன் அதையும் சகித்துக் கொண்டான். "பரவாயில்ல சார், நல்லா போடுங்க". இயல்பான மனிதாபிமானத்தோடு அவன் கொஞ்சம் நகர்ந்து கொடுத்தான்.

"பிள்ளை வகையறா" மேல் தட்டில் படுத்துக் கொண்டான்.

"என்ன சார் நீங்க எப்படி படுக்கப் போறேள்?" கும்பகோணத்து அய்யரை கேட்டுக் கொண்டே, தஞ்சாவூர் அய்யர் மேல் தட்டில் ஏறிப்படுத்துக் கொண்டார்.

"தோ, பொண்ணையும், இவளையும் சீட்ல படுக்க வச்சிட்டு நான் இப்படி கீழே விரிச்சிட வேண்டியதுதான்".

அவரவர்களும் முன்னேற்பாடுடன் காலி இடங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர்.

குழந்தையைப் படுக்க வைத்த சாக்கில், மாமி மெல்ல தள்ளி, தள்ளி கன்னையன் உட்காரும் இடத்திற்கும் நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்தாள். ரொம்ப நேரம் நெளிந்து , நெளிந்து பார்த்து விட்டு ரிசர்வ் செய்த இடத்தையும் பறிகொடுத்து, கடைசியாய் உட்காரவும் வழியின்றி நடக்கும் வழியில் பேப்பரை விரித்து தலை சாய்த்தான் கன்னையன்.

குறுக்கும் நெடுக்கும் லாவகமாய் கடந்து செல்லும் கால்களுக்கு கீழே உறக்கம் பிடிக்காதவனாய் புரண்டு கொண்டிருந்தான்.

— துரை. சண்முகம்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

தமிழ்வழிக் கல்வி:

அண்ணாவின் வாக்குறுதியை அமல்படுத்துக!

16.7.94 அன்று திருச்சியில் ம.க.இ.க. நடத்திய கருத்தரங்கில் இந்தித் திணிப்பு - ஆங்கில மோகம் - தமிழ் வழிக்கல்வி என்ற தலைப்பில் பேரா.கோ.கேசவன் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி

இந்தி அதிகாரத் தேள் ஏந்திவரும் கொடுக்கு என்றார் பாரதி தாசன். ஆம்! இந்தியைத் திணிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆங்கிலத்தை நாமே மோகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

'என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்' எனப் பாரதி பாடினார். இன்றைக்கும் மடியாததோடு மட்டுமன்றி மோகம் பற்றிப் பரவிப் படர்ந்துள்ளது. இன்றைக்கு நாம் தமிழகத்தின் எந்தக் குக்கிராமத்திற்குச் சென்றாலும் மூன்றை அவசியம் காணலாம். சாப்பிட, படுக்க, உடுக்க எது இருக்கிறதோ இல்லையோ இவை மூன்றும் உள்ளன.

கூரை வேயப்பட்ட குடிசைகள் மட்டுமே இருக்கும் கிராமத்தில் திரைப்பட அரங்கு உள்ளது. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இருக்கிறதோ இல்லையோ பதப்படுத்தப் பட்ட குளிர் பானங்கள் பாட்டில்களாக இருக்கின்றன. ஆங்கில மழலையர் பள்ளி (நர்சரி) இருக்கிறது. 'அம்மா இங்கே வா வா, ஆசைமுத்தம் தா தா' எனப் பாடிய குழந்தைகள் புழுதியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாலும் மம்மி, டாடி சொல்லிக் கொண்டு, 'டுவிங்கிள் டுவிங்கிள் லிட்டில் ஸ்டார்' பாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சர்ச்பார்க் கான்வென்டு கலாச்சாரம், கான்வென்டு மாணவியரின் வசதிக்கு எதிர்மறையாக இருக்கும் வறுமையான கிராமக் குழந்தையிடம் ஆழ முத்திரையிட்டுள்ளது. உடலளவில் கிராமப்புற வறுமைக் குழந்தையாகவும், உள்ளத்தளவில் கான்வென்டு கலாச்சாரத்தைத் தாங்கியதாகவும் மாறி ஒரு போலி உளவியல் மகிழ்வு ஏற்படுகிறது.

கல்வியை மட்டுமல்ல, நம் வாழ்வின் சகல துறைகளையும் ஆங்கில மோகம் ஆக்கிரமித்துள்ளது. நீதிமன்ற மொழியாகவும், நிர்வாக மொழியாகவும் செயல் முறையில் இருப்பது ஆங்கிலம்தான். இத்தகைய பெருந்தள அளவுகளில் மட்டுமல்ல, எளிய நுண்தளங்களில் கூட ஆங்கிலமே நம்மையறியாமலோ அறிந்தோ கால் கை நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டுள்ளது.

உரிய தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும் பொழுதும், அவை நமக்குத் தெரிந்திருந்தபொழுதும், நாம் பேசும் பொழுது இடை இடையில் ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலந்து பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசுவது பெருமை என்றோ அறிவின் அடையாளம் என்றோ நமக்குள் கருதுவதால் தான் நாம் அப்படிப் பேசுகிறோம். ஓர் அலுவலகத்துக்குத் தமிழில் கடிதம் எழுதினால் அதை அலுவலகத்தில் கண்டு கொள்வதே இல்லை. ஒரு குறைபாட்டை நீக்க நாமே வேட்டி சட்டை அணிந்து சென்று அலுவலகத்தில் தமிழில் கேட்டால் அதைக் குறித்து 'ஆபீசர்கள்' எதுவும் செய்துவிடமாட்டார்கள். (கரை வேட்டிகளுக்கோ அன்னாரின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுக்கோ தனி மரியாதை என்பது வேறுவிஷயம்). தமிழனின் வேட்டியும் தமிழனின் மொழியும் அவ்வளவு மட்டமானவை. ஆனால் நீங்கள் 'பேண்ட் சர்ட்' அணிந்து ஆங்கிலத்தில் போய்க் கேளுங்கள். செய்கிறார்களோ இல்லையோ, முதலில் காது கொடுத்துக் கேட்பார்கள் (பிறகு காசு கொடுத்தால் கேட்பார்கள்). அந்த அளவிற்கு நமக்குள் ஆங்கில மோகம் உறைந்துள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் கற்றாலோ ஆங்கிலம் கற்றாலோ அதனால் உயர்வு என்ற மனப்பான்மை கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆங்கில வழியில் பயில்வதற்குத்தான் பெரும்பாலன மாணவ மாணவியர் முன் வருகின்றனர். இவர்கள் தேர்வுகளைத் தமிழில் எழுவதற்கே விரும்புகின்றனர் என்பது தான் யதார்த்தம். கல்லூரிகளில் ஆங்கில வழியில் கற்றாலும் தமிழ் வழியில் தேர்வுகளை எழுதிக்கொள்ள இசைவளிக்கப்படுகிறது.

ஏனிந்த முரண்பாடு? இளைஞர்களிடம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற ஆங்கில மோகம் எந்தவித சிதைவுக்கும் உள்ளாக்கப்படாமல் இதன் மூலம் புனரமைக்கப்படுகிறது. ஆங்கில மோகத்துக்கு மாணவ மாணவியர் மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களும் பெருமளவில் ஆட்பட்டுப் போயுள்ளனர். ஒரே தரமான விடைக்கே ஆங்கில வழியில் எனில் கூடுதலான மதிப்பெண்ணும், தமிழ் வழியில் எனில் சற்றுக் குறைந்த மதிப்பெண்ணும் தருவதைக் காணலாம். இப்படி ஆங்கிலத்தில் படிப்பதில் ஈடுபாடு, ஆங்கிலம் படித்தால் தான் வேலை, ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில் பெருமை, ஆங்கிலம் தெரிந்தால் தான் சமூக மதிப்பு என ஒரு நிலையில் ஆங்கில மோகமே உள்ளது.

நாம் ஆங்கில மோகத்தை எதிர்க்கிறோம். ஆனால் ஆங்கிலம் என்ற ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதையோ அதன் மூலம் இன்றைய உலகறிவை வளர்த்துக் கொள்வதையோ நாம் ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் இளைஞர்களிடத்தில் ஆங்கில மோகத்தை உருவாக்குவதிலும் வளர்ப்பதிலும் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்கிற ஆளும் வர்க்க வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களும், கல்விமுறையும் ஆங்கில மொழியை அறிவியல் ரீதியில் கற்றுக் கொடுக்க அதிகம் முனைவது இல்லை.

இன்றைய கல்விமுறையில் முதலாம் வகுப்பு முதல் பட்ட வகுப்பு இரண்டாம் ஆண்டுவரை ஆங்கில மொழியானது கற்றுத்தரப்படுகிறது. அதாவது பதினான்கு ஆண்டுகள். எத்தனைபேர் ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்? ஆங்கிலம் இன்னமும் தொலை தூரத்தில் மின்னும் நட்சத்திரமாகவோ அல்லது அச்சுறுத்தும் விலங்காகவோ இருக்கிறது. அது இன்னமும் நம் வசப்படவில்லை. ஆங்கிலம் பேசுபவர்கள் மீது வெறுப்புணர்வு கலந்த பெருமிதம் ஏற்படுவதற்கு அது இன்னமும் நம் வசப்படாததே காரணமாகும்.

வரதட்சணை இல்லாமல் திருமணம் மறுக்கப்பட்ட பெண்களின் எண்ணிக்கையைப் போலவே, இலஞ்சம் கொடுக்காததால் வேலை மறுக்கப்பட்ட இளைஞர்களின் எண்ணிக்கையைப் போலவே, ஆங்கிலத்தில் தேறாமல் இன்னமும் பட்டம் பெறாத மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகம் எனலாம்.

ஆக இங்கு ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழி என்ற அளவில் 14 ஆண்டுக் கற்றலுக்குப் பின்னும் அதைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பற்ற இளைஞர்கள் மத்தியில், விரல் இடுக்குகளில்

> தமிழகத்தில் தமிழ் பயிற்று மொழியாகவும் பாட மொழியாகவும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் நிர்வாக மொழியாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான துரிதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இது அண்ணாதுரையின் உறுதிமொழி. ஒரு குறுக்கீட்டுக்குப் பின் இதையே அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்த ஆண்டிலேயே சர்க்கார் கல்லூரிகள் அத்தனையிலும் தமிழ் பாட மொழியாகும்... அதுமட்டுமல்ல ஆங்கிலப் பிரிவு அற்றப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவை இரண்டும் அண்ணாதுரையின் (23.1.68) சட்டமன்ற உறுதிமொழிகள்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

ஆங்கில நூலையும், நுனி உதட்டில் ஆங்கில உச்சரிப்பையும் கொண்ட மேல் தட்டு, உயர் நடுத்தர, நகர்ப்புறத்தன்மை கொண்ட இளைஞர்கள் செல்வாக்கு செலுத்தக் கூடிய ஆளும் பிரிவாகவே உள்ளனர்.

ஆங்கிலம் இந்தியாவில் உள்ள எந்தவொரு தேசிய இனத்தின் மொழியுமல்ல. ஆங்கிலத்துக்கு இன்றளவும் அரசியல்சட்ட ஏற்பு கிடையாது. அரசியல் சட்டத்தில் அதற்கென எந்தவிதத் தகுதியும் இல்லை. இந்தியப்பாராளுமன்றத்தில் அன்றைக்குத் தலைமையமைச்சராக இருந்த சவகர்லால் நேரு அளித்த உறுதிமொழியில் ஆங்கிலம் துணை மற்றும் கூடுதல் (associate, additional) ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கும் எனவுள்ளது. இந்த உறுதிமொழி இன்னமும் அரசியல் சட்ட ஏற்புடைமையைப் பெறவில்லை.

ஆனால் ஆங்கிலம் இன்றைக்கு நாகாலாந்து, அருணாசலப்பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஆட்சி மொழியாக உள்ளது. அந்தந்த தேசிய மொழிகளே ஆட்சி மொழி என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், செயலளவில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாகவுள்ளது. இந்திய அரசில் இந்திக்கு ஆட்சிமொழி, இணைப்பு மொழி தகுதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் இன்றளவில் ஆங்கிலமே மேலாதிக்கம் செய்கிறது என்பதற்கெல்லாம் நாம் எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்டி விளக்க வேண்டியதில்லை. அது கைப்புண்ணைப் போலவுள்ளது.

இந்திய அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபையும் இந்தியை அலுவல்மொழியாக ஏற்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதில் சர்ச்சைகளை எற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இந்தி மட்டுமே அலுவல் மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற பிரிவுக்கும் இந்தியுடன் ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பிரிவுக்கும், இடையே சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டன. இந்திக்கான ஆதரவாளர்களே பெரும்பான்மையினராக இருப்பினும் ஆங்கிலத்தையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற சிறுபான்மைப்பிரிவு வெற்றிபெற்றது. இது ஆங்கிலத்தை உச்ச நிலையில் வைத்திருக்க விரும்பும் சக்திகளுக்குக் கிடைத்த வெற்றி. இதுவே தவணை முறையில் நீட்டிக்கப்பட்டு இன்றைக்கும் தொடர்கிறது. இதற்கு ஆங்கில மோகத்தை மட்டுமே ஒருகாரணமாகச் சொல்ல இயலாது. அதைப் போன்றே பல அடுக்குகள் உள்ளன.

சென்னை மாகாணத்திலிருந்து அரசியல் சட்ட நிருணய சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இந்தியை மட்டுமே ஆட்சிமொழியாகக் கொள்வதற்குத் தடையாக இருந்தனர். இந்தி இவர்களுக்கு அன்னிய மொழி. அது மட்டுமல்ல, இந்தியை மட்டுமே பயன்படுத்தினால் நாடு சிதறிவிடும் என அஞ்சினர்.

சென்னை பாரி நிறுவனத் தரகரும் அரசியல் சட்ட நிருணய சபை உறுப்பினருமான டி.டி. கிருட்டிணமாச்சாரி 'முழு இந்தியா வேண்டுமா இந்தி இந்தியா வேண்டுமா என்பதை இந்திக்காரர்களே முடிவு செய்யட்டும்' எனக் கோபமாகக் கூறிவிட்டுக் கூட ஒரு கட்டத்தில் வெளியேறினார். இவர்கள் மட்டுமல்ல, முசுலீம்களும் இந்தி மட்டுமே என்பதை எதிர்த்தனர். சமசுகிருதமயமாக்கப்பட்டதும் தேவநாகரி வரி வடிவிலான இந்தியை மட்டுமே ஏற்பதில் அவர்களுக்கு நியாயமான எதிர்ப்பு இருந்தது.

இவர்கள் தவிர, மேற்கத்தியப் பண்பாட்டுப் பெருமைக் கருத்தாக்கத்துக்கு ஆட்பட்ட தாராளவாத சிந்தனையாளர்க்கும் இதில் உடன்பாடு இல்லை. இவர்கள் எல்லோரும் அரசியல் சட்ட நிருணய சபையில் சிறுபான்மையினராக இருப்பினும், அதற்கு செயல்தலைமை கொடுத்தனர். இவர்களுக்கு இன்னொன்றும் துணைநின்றது. அன்றைய இந்திய சமூக அமைப்பின் திசைவழியே இவர்களுக்கு உகந்ததாக இருந்தது. குடியேற்ற ஆட்சி/ நிருவாக முறையின் செயல்பூர்வத்தொடர்ச்சி, தரகு முதலாளியக் கட்டமைப்பின் நீட்சி, 150 ஆண்டு கால அடிமை வாழ்க்கை கொடுத்த ஏகாதிபத்தியக் கலாச்சார மோகம், பெருநகர உயர் நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் சிந்தனை மற்றும் நிருவாகப் பயன்பாடு ஆகிய இவை எல்லாம் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டிய ஒரு 'புறவயநிலையை ஏற்படுத்தின. இது மேற்கண்ட சமூகப் பிரிவினர்க்கு சாதகமாக அமைந்து போயிற்று.

குடியேற்ற நாட்டின் உற்பத்தி முறை, உற்பத்தி உறவு, ஆட்சிமுறை, கல்விமுறை என்பன தொடர்ந்தது பேணப்பட்டதைப் போலவே ஆங்கிலமும் தொடர்ந்தது. ஆனால் அதற்கான அரசியல் சட்ட ஏற்பு இன்றியே தொடர்ந்தது. மாநிலங்கள் அந்தந்த தேசிய இனமொழியே கல்விமொழி, நீதிமன்றமொழி, ஆட்சிமொழி எனச் சட்டமியற்றினாலும் ஆங்கிலமே உள்ளது. அது மட்டுமன்றி குக்கிராமம் வரை ஆங்கிலத்துக்கு ஒரு சமூகமரியாதை இருக்கிறது.

சமூகத்தின் மேல்நிலைப் பிரிவினர்க்கு ஒரு கலாச்சாரம், ஒரு சிந்தனை முறை, ஒரு வாழ்க்கை முறை இருக்கிறது. இவற்றுக்கு ஆதாரமும் உண்டு; ஆதாயமும் உண்டு. ஆனால் இதையே எந்த வித ஆதாரமும் இல்லாமல் ஆதாயமும் இல்லாமல் சமூகத்தின் எல்லா நிலைப் பிரிவினர்க்கும் விரிவாக்கம் செய்கிற ஒரு செயல் தந்திரத்தையும் அவர்கள் கையாள்கின்றனர்.

சமூகத்தின் ஏனைய பிரிவினர் இதற்கு ஆட்படுதலோடு இத்தகைய கலாச்சார ஏமாறுதலுக்கு உள்ளாகி மேல்நிலைக் கலாச்சாரத்தை சுவீகரிக்க முயன்று ஒரு போலியான உளவியல் . மகிழ்வையும் பெறுவதுண்டு. சமூகம் குறித்த விஞ்ஞான பூர்வமான மற்றும் நடைமுறைக்கான கருத்துகள் இவர்களைச் சென்றடைந்து அவற்றை இவர்கள் செரித்துத் தமதாக்கிக் கொள்ளும் வரை போலி உளவியல் மகிழ்வுநிலை தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டே இருக்க வாய்ப்புண்டு.

இந்திய சமூகத்தின் மேல்நிலைப் பிரிவினர்க்கும் பெருநகரஞ்சார்ந்த உயர் நடுத்தரவர்க்கத்தினர்க்கும் கிராமப்புற பணக்காரத்தன்மையிலிருந்து நகர்ப்புற முதலாளியத்துக்கோ, சிந்தனை மேட்டிமைத்தனத்துக்கோ இடப்பெயர்ச்சி பெற்ற வர்க்கத்தினர்க்கும் ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக, நிருவாக மொழியாக, பரிவர்த்தனை மொழியாக, வணிக

படிப்பகம்

www.padippakam.com

மொழியாக எனப்பயன்படுகிறது.

ஆனால் தாழ் நடுத்தர வர்க்கத்தினரையும் வறிய பிரிவினரையும் ஆங்கிலம் தன் பயன்பாட்டில் ஆதிக்கம் செய்கிறது. இவர்கள் தமது கல்வி முறையில் ஆங்கிலத்தைக் கற்கவும் முடியவில்லை; கற்க விரும்பாமலும் இருக்க முடியவில்லை. மேனிலைக் கலாச்சாரத்தைப் பொய்யாக சுவீகரித்து, தம்மை ஆதிக்கம் செய்யும் ஒன்றின் மீதே மோகம் கொள்ள வைக்கப்படுகின்றனர்; கொள்கின்றனர். விஞ்ஞான பூர்வமான போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதன் மூலம் பெறும் சமூக உணர்வே இதன் போலித்தன்மையை அம்பலப்படுத்தும்.

இதன் தொடர்ச்சியாகவே தமிழ் வழிக்கல்வி உள்ளது. இங்கும் கூட ஒரு போலித்தன்மை அல்லது இரட்டைத் தன்மையைக் காணலாம். தமிழ், தமிழர்களின் தேசிய இன மொழி ஆகும். தமிழைப் போன்று இந்திய அரசியல் சட்டம் ஏற்புடைமை வழங்கிய மொழிகள் (1992 வரை) 18 ஆகும். இவற்றுக்கு வட்டார மொழிகள் (Regional Languages), பல்வேறு மொழிகள், ஏனைய மொழிகள் எனப் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அரசியல் சட்டத்தில் இவை தேசியமொழிகளாகத் தகுதி அளிக்கப்படவில்லை.

இவை தேசிய இன மொழிகள் என்று ஏற்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தியல்லாத மொழிகளுக்கு அரசியல் சட்டம் தருகிற அவமரியாதையாகவே இதைக் கருதுதல் வேண்டும். இத்தகைய அவமரியாதைக்கு அடுத்து இத்தகைய மொழிகளின் வளர்ச்சி குறித்து 'ஆழமாகவும் அகலமாகவும்' சிந்திக்கப்படுகின்றது. போலித்தன்மை அரசியல் சட்டத்திலேயே தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. அது தொடர்கிறது.

இப்பொழுது யாராவது தமிழ் வழிக் கல்வியை பேச்சளவில், எழுத்தளவில் மறுக்கின்றனரா? பத்திரிகையாளர், அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள், துணைவேந்தர்கள், ஆட்சியாளர்கள் எனப் 'பொடிசு முதல் பெரிசு வரை' எல்லோரும் தமிழ்க் கல்வியை ஒப்புக் கொண்டு விட்டனர்.

சரி, இதற்குப்பின் ஏனிந்த நிலை?

மழலையர் பள்ளிகளில் மம்மியும் டாடியும் அரைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தமிழில் படிப்போரே அதிகம். ஆனால் இப்போது இதற்கு நிகராக மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள், ஆங்கிலோ-இந்தியன் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் சேர்க்கை பெருத்துள்ளது. கல்லூரிகளில் கேட்கவே வேண்டாம்.

உதாரணமாக பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் அறிவியலுக்கான தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இது பாராட்டப்பட வேண்டியது. (ஏனெனில் தமிழக அரசு தமிழ் நூல்களை வெளியிடல் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அற்று முற்றுப் போயிற்று). ஆனால் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைப்புப் பெற்றுள்ள கல்லூரிகளில் முதலாண்டு பட்ட வகுப்பில் சேர விரும்பும் மாணவர்க்கு எந்த அளவு தமிழ்ப் பயிற்று மொழி வகுப்பில் சேர வாய்ப்புள்ளது?

முதலாண்டு பட்ட வகுப்பில் ஏறத்தாழ உள்ள 18000 இடங்களில் ஏறத்தாழ 16000 இடங்கள் ஆங்கில வழியிலேயே கற்பிக்கப்படுவதற்கு உரியன. எச்சிலே (எச்சமல்ல, எச்சிலே) - 2000 இடங்கள் - தமிழுக்கு உரியன. ஒரு தனியார் கல்லூரிக்கு அரசு நிதி உதவ வேண்டுமெனில் அங்கு ஏதேனும் ஒரு வகுப்பாவது தமிழில் கற்றுத் தரப்பட வேண்டும் என்ற நியதியை எத்தனை கல்லூரிகள் பின்பற்றுகின்றன? அரசு கல்லூரிகளில் ஒரு பாடம் உள்ளதெனில் இரண்டு மொழிகளிலும் அது கற்றுத் தரப்படவேண்டும் (Parallel Medium) என்பதைப் பின்பற்றும் அரசுக் கல்லூரிகள் எத்தனை?'

இப்படி சென்று தேய்ந்து இற்று 18000 இல் 2000 இடங்களைப் பெற்றுள்ளது. இது ஒரு வகை மாதிரியே. இது எல்லாப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளுக்கும் பொருந்தும். கல்லூரிகளை விட்டு தொழில் நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் போனால் அங்கு தான் என்ன தமிழ் உள்ளது? பல்தொழில்நுட்பப் பயிலகங்களில் (Poly Technic), பொறியியல் கல்லூரிகளில், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் தமிழ், தீண்டப் படாத மொழியாக இன்னமும் உள்ளது. ஆக எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதெல்லாம் பிள்ளை விளையாட்டு; பொம்மைக் கல்யாணமே.

தமிழில் கற்பதே இப்படி இருக்கும்பொழுது தமிழைக் கற்பது எப்படி இருக்கும் என நாமே யோசித்துக் கொள்ளலாம். தமிழை ஒரு மொழியாகக் கற்காமலேயே இங்கு ஒருவர் முதல் ' வகுப்பிலிருந்து பட்ட வகுப்பு வரை படித்து பட்டம் பெற்று விடலாம். இது வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத கொடுமை.

கெடல் எங்கே
தமிழின் நலம் அங்
கெல்லாம்
தலையிட்டுக்
கிளர்ச்சிசெய்க

என்ற பாரதிதாசனின் பாடலை மேடைதோறும் முழக்கி நமது காதுகளில் பூ சுற்றி ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய திராவிட இயக்க வம்சாவளியினரின் 27 ஆண்டுகள் ஆட்சிக்குப் பின்னரும் இந்த நிலை ஏனிந்த இழிநிலை?

இந்தியாவில் நவீனக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தும் பொழுதே அதை எந்த மொழியில் கொடுப்பது என்பதில் சிக்கல் எழுந்தது. சார்லஸ் உட் என்பவர் தலைமையிலான ஒரு குழு இப்படிப் பரிந்துரை செய்தது: 'தொடக்கக் கல்வியை ஆங்கிலத்தின் வாயிலாகவோ இந்திய மொழிகளின் வாயிலாகவோ கற்றுத் தரலாம். கல்லூரி அளவில் இப்போதைக்கு ஆங்கிலமே இருக்கட்டும். ஆனால் நவீன இந்திய மொழிகளில் கற்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

பிப்பதற்குரிய வகையில் அவற்றைத் தக வமைக்க ஊக்குவிக்க வேண்டும் (19.7.1854).'

இதை நுண்ணிதின் கண்டால் ஆங்கில மொழி மேலாதிக்கமும் மாநில மொழிகளுக்கான பொய்யான வாக்குறுதியும் உள்ளார்ந்து உள்ளன எனக் காணலாம். சார்லஸ் உட் வகுத்தளித்த இத்தகைய நெறிமுறைச் சட்டகத்திலிருந்து இன்றைய கல்வியாளரும் ஆட்சியாளரும் மீறிவிடவில்லை. அவர்களும் உதட்டு அளவில் தமிழையும் உள்ளத்தளவில் ஆங்கிலத்தையும் கொண்டுள்ளனர். சார்லஸ் உட் காலத்திய கல்வி முறை பண்பளவில் இன்னமும் மாறி விடாத பொழுது எப்படி வௌவால்கள் நிமிர்ந்து நேராக இருக்க இயலும்?

சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்பவும் ஏகாதிபத்திய சார்பான முதலாளிய முறைக்கு ஏற்பவும் இங்கு கல்வியின் உள்ளடக்கம் உள்ளது. ஆகவே சந்தைக்கு ஏற்ற கல்வி முறையும் சந்தையின் தேவைக்கேற்ப திறமையாளர்களைப் பொறுக்கி எடுக்கும் கல்வி முறையும் இங்கு உள்ளது. இங்கு தொடக்கக் கல்வி என்பது எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுப்பதாகவும் அறிவின் தொடக்க நிலையாகவும் அமையாமல், உயர் கல்விக்குரிய மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுக்கும் அமைப்பாகவுள்ளது. ' உயர்கல்வியானது, எழுத்தர்களையும் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களையும் உருவாக்குவதாகவுள்ளது. இத்தகைய நிலையில் எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி இல்லை; கல்வியும் எல்லா மக்களுக்கானதாகவும் இல்லை. இதுவே இன்றைய கல்வியின் உள்ளடக்கம். இதற்கு ஏற்பவே ஓர் அன்னிய வடிவம் அமைந்துள்ளது.

ஆனால் இதற்குத் தேசிய வடிவம் கொடுப்பதற்கான குரல்கள் அவ்வப்பொழுது எழும்பித் தேய்வதுண்டு. 1938 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் இந்தி திணிப்பு எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி மும்முரமாக நடந்த நேரத்தில் தான் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் முதலில் தமிழ் பயிற்று மொழியாயிற்று. அதற்கு முன் ஆங்கிலமே பயிற்றுமொழி. 1938-இல் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்ந்தவர் 1944-இல் கல்லூரிக்கு வந்து இருப்பார். ஆனால் அங்கு நிலைமை என்ன?

1961-62-ஆம் கல்வியாண்டில் தான் கோவை அரசு கலைக்கல்லூரியில் 'சோதனை ரீதியில்' தமிழ் பயிற்று மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது. உயர்நிலைப் பள்ளியில் தொடங்கி ஏறத்தாழ 23 ஆண்டுகள் கழித்தே கல்லூரிக்குள் தயங்கித் தயங்கி தமிழ் நுழைந்தது. அப்படி 1961-62-இல் நுழைந்து இப்பொழுது 33 ஆண்டுகள் ஆயினபின்னரும் மொத்த இடங்களில் 11 சதவீதத்தையே தமிழ் நிரப்புகிறது.

சரி, 1938-இல் குல்லுகப்பட்டர் ஆட்சி! 1961-62-இல் காமராசர் கொணர்ந்தாலும் அதன்பின் தமிழின விரோதி பக்வத்சலம் ஆட்சி! 1967 க்குப் பின் 'உயிர்தமிழுக்கு உடல் மண்ணுக்கு' என முழக்கமிட்ட திராவிட ஆட்சி அன்றோ? வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன.

23.1.1968-இல் தமிழக சட்டமன்றத்தில் இருமொழித்திட்டம் குறித்த தீர்மானத்தில் அண்ணாதுரையின் வாக்குறுதி கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்திருந்தது. அது:

> "தமிழகத்தில் தமிழ் பயிற்று மொழியாகவும் பாட மொழியாகவும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் நிர்வாக மொழியாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான துரிதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்."

இது அண்ணாதுரையின் உறுதிமொழி. ஒரு குறுக்கீட்டுக்குப் பின் இதையே அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைப்புப் பெற்றுள்ள கல்லூரிகளில் முதலாண்டு பட்ட வகுப்பில் உள்ள 18000 இடங்களில் ஏறத்தாழ 16000 இடங்கள் ஆங்கில வழியிலேயே கற்பிக்கப்படுவதற்கு உரியன.

> அடுத்த ஆண்டிலேயே சர்க்கார் கல்லூரிகள் அத்தனையிலும் தமிழ் பாட மொழியாகும்... அதுமட்டுமல்ல ஆங்கிலப் பிரிவு அகற்றப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவை இரண்டும் அண்ணாதுரையின் (23.1.68) சட்டமன்ற உறுதிமொழிகள்.

ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணாதுரையின் அரசியல் வாரிசுகளெனத் தம்மை அறிவித்துக் கொள்ளும் தி.மு.க., அ.இ.அ.தி.மு.க மற்றும் ம.தி.மு.க., ஆகியன உண்டு. இதற்கு முந்தைய ஆளும் கட்சி, தி.மு.க. (1967-1976; 1988-1990) ஆகும். இப்பொழுதைய ஆளும் கட்சி அ.இ.அ.தி.மு.க.

இவை இந்திய பாராளுமன்றத்தில் ஆங்கிலம் இந்திக்குத் துணையாக, கூடுதலாக ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் என நேரு (7.8.1959) கொடுத்த உறுதிமொழிக்குச் சட்டத் தகுதியை இன்றைக்கும் கோரிக் கொண்டு வருகின்றன. நாம் இக்கட்சிகளிடம் கோருவதெல்லாம் தமிழக சட்டமன்றத்தில் 23.1.68-இல் அண்ணாதுரை கொடுத்த உறுதிமொழிகளை நடைமுறையாக்கல் வேண்டும் என்பது ஆகும்.

ஆனால் உறுதிமொழி கொடுத்து 26 ஆண்டுகள் ஆகி அது உலர்ந்து போய் விட்டது. ஒரு மாநில அரசின் அதிகார எல்லைகள் சுருங்கிக் கொண்டே வருகின்றன. 1976-க்குப்பின் கல்வி இணைப்புப் பட்டியலுக்கு வந்துவிட்டது. இது பட்டா உனக்கு; பாத்தியதை எனக்கு என்ற கதைதான். இறுதி அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கே. ஆனால் இதை எதிர்த்த போர்க்குணம் திராவிடக் கட்சிகளிடம் இல்லை. அரசியல் உறுதிப்பாடு (Political will) அற்ற சமரசவாத அமைப்பாகிவிட்டது. இதன் சமரசவாதம் செயல் தந்திர சமரசமாக (tactical compromise) இல்லாமல் அது யுத்ததந்திர சமரசமாகவே (Strategical compromise) உள்ளது.

திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை, தமிழக விடுதலை, மாநில சுயாட்சி, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்ற ஒரு தேய்வுநிலை, யுத்த தந்திர ரீதியிலான சமரசத்தின் வெளிப்பாடே. இந்த விதத்தில் தமிழுக்கு உரியதைப் பெற்றுத்தரும் வல்லமை அதற்கு இல்லை. மேலும் இந்தியை எதிர்க்க ஆங்கிலத்தைக் கேடயமாக்கும் திராவிட இயக்க மொழிக் கொள்கை தமிழைச் சவலைப் பிள்ளையாக்கி விட்டது. இந்தவிதத்தில் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மொழி குறித்த விருப்பங்களை அது உதட்டளவில் வெளிப்படுத்த முடியுமே தவிர அதற்கான குறைந்தபட்ச அதிகாரம் பெற்றிருந்த பொழுது கூட நடைமுறைப்படுத்தும் அரசியல் உறுதிப்பாடு கொண்டதாக் திராவிட இயக்கம் இல்லை.

ஆங்கில மோகமாயினும் அயல் மொழி வழிக் கல்வியாயினும் அவை தேசியத்தன்மையற்றவை. அன்னியச் சார்புடையன. கலாச்சாரத்தையோ, சிந்தனையையோ, கல்வியையோ, கல்வியின் உள்ளடக்கத்தையோ வடிவத்தையோ நாம் அரசியலிலிருந்து பிரிக்க இயலாது. ஆங்கில மோகமும் அயல் மொழிவழிக் கல்வியும் இங்கு திணிக்கப்படலுக்கு ஓர் அரசியல் உள்ளது. இறுதியில் இந்த சமூக உற்பத்திமுறையைக் கட்டிக் காக்கக் கூடிய அரசியல் உள்ளது.

அந்த அரசியலுக்கு மாற்றான ஒரு புரட்சிகர அரசியலை எதிர்நிலையில் வைத்துக் கருத்தாடுவதன் மூலமே, போராட்டங்களின் மூலம் நடைமுறைக்குக் கொணர்வதன் மூலமே இவற்றுக்கு மாற்றுகளை முன்வைக்க இயலும். "நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச்செயல்" என்பதே இங்கு பொருத்தமாகும்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

புதினங்கள் அறிமுகம்:

கழிசடை

இருட்டில் மனிதர்கள்

வாழ்க்கையின் அடி ஆழத்தில் மிதித்துத் தள்ளப்பட்டுவிட்ட சீவன்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் நாவலாசிரியர்கள் ஒரு சிலரே. வெளிப்பார்வையில் கிறுக்கிப் போட்ட கோணல்மாணலான பாதையாகத்தான் அவர்களின் வாழ்க்கை தெரிகிறது. ஆனால் கொஞ்சம் அக்கறையோடு கவனித்தால் புரிந்து விடும்— அது, உப்புச்சப்பற்ற வாழ்க்கை அல்ல.

அறிவழகன் எழுதிய 'கழிசடை நாவலைப் படித்து முடித்த போது அது விளங்கியது. தன்னை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போகச்சொல்லாமல் மகன் ராசப்பனுக்குச் சட்டை தைக்கப் பரிந்து பேசும் ஆவை; ஊரிலிருந்து ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்ட பெருவியாதிக்காரப் பணக்காரனுக்காக மனம் நெகிழ்ந்து அன்னியோன்யமாகப் பழகி பின் அவன் நாண்டு செத்துப்போக, கொலை செய்ததாகப் பழி சுமத்தப்பட்டுச் சிறைக்கனுப்பப்பட்ட முனியன்; அந்தச் சம்பவத்தின் எதிரொலியாக ஊரைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்ட முனியனின் மகன் ராசப்பன் (இவர்தான் நாவலின் மையப் பாத்திரமான அனுமந்தையா);

குப்பையிலிருந்துஎடுத்த குழந்தை (லட்சுமி)யையே மாத்துப்பிள்ளையாக எற்று வளர்க்கும் குடிகார அனுமந்தையா, அவன் மனைவி கொண்டம்மா; சின்னா பின்னமான அனுமந்தையாவின் குடிசையில் ஒரு சிறு நம்பிக்கையாக மொட்டுவிட்டு வளர்ந்த லட்சுமி; பொறுப்பு சுமத்தப்பட்டு அதையே இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட லட்சுமி; மற்ற பிள்ளைகளைக் கவனிக்கும் தாதியாக, சமயத்தில் குடிகாரத் தந்தைக்கே பொறுப்பை உணர்த்தும் ஆசானாக வரும் லட்சுமி; சுடுகாட்டில் பிணம் எரிக்கும் சுடலைத் தம்பதி; அட்ரஸ் தெரியாத வங்களுக்கெல்லாம் கூட இட்லி, ஆப்பம் கடனாகத் தந்து, வாடிக்கைகள் சாப்பிடுவதைப் பார்த்துச் சந்தோசப் பட்டுக் கொள்ளும் ஆப்பக்காரக் கிழவி; இன்ஸ்பெக்டர் ராகவலு, மேஸ்திரி மொய்தீன், சக உழைப்பாளிகளிடமே வட்டிக்கு விட்டுச் சுரண்டும் பர்மாக் கொண்டையா - இப்படி நூறு விதமான பாத்திரங்கள்.

நாவலின் பின்னணி துப்பரவுத் தொழிலாளரின் அவல வாழ்க்கை. அதிகாரிகள் என்ன வைக்கிறார்களோ அதுவே அவர்கள் பெயர். கேவலமான நிகழ்ச்சி கேலி இழையோடச் சொல்லப்படுகிறது; வேலைக்கு ஆளெடுக்கும் படலத்தில்:

"பேர் இன்னா?"

"ரோசய்யா சாமி"

"பெரிய தொரைபாரு? இவர நாங்கல்லாங் அய்யான்னு கூட்டறதுக்கு... ஏண்டா... நாங்க, ஒங்கள அய்யான்னு கூட்ட எங்களுக்கு எதுக்கு இந்த உத்தியோகம்? நீங்க இல்ல எங்கள வேல வாங்கணும். பாக்கறவங்கதா எங்களப் பத்தி இன்னா நெனெப்பாங்க?"

அடிமைக்கு நாகரிமான பெயர் எதற்கு? அதிகாரிகள் அப்படி நினைத்தார்கள். துப்புரவுத் தொழிலில் ஏது நாகரிகம்? மேல் நாட்டில் எல்லாவற்றுக்கும் எந்திரம் வந்துவிட்டது. ஆனால் இங்கு மனிதயந்திரங்கள்தான். செய்கின்ற தொழிலின் அருவெறுப்பை மறக்க ஓயாமல் குடிப்பார்கள். அவர்களின் குடும்பத்துக்குப் படிப்பு வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கவலைப்படவில்லை;

அனுமந்தையாவைப் பார்ப்பவர்களுக்கு பரட்டைத்தலை, கிழிந்த காக்கி சட்டை டவுசரோடு தள்ளாடி நடக்கும் குடிகாரப்பய, தறுதல என்றுதான் தெரியும். இவுனுகளை கட்டி மேய்க்கறதே பெரிய விசயமாகத் தெரியும் இன்ஸ்பெக்டருக்கும், மேஸ்திரிக்கும். வீதியில் இவர்களைப் பார்க்கும் மேட்டுக் குடிக்காரர்களோ இவர்கள் பூமிக்கே பாரம், அருவெறுப்பான ஜீவிகள் என்று திட்டித் தீர்க்கிறார்கள். தீண்டாமல் ஒதுங்கி ஓடுகிறார்கள்;

"தோட்டி வந்திருக்கேம்மா... தண்ணி ஊத்துங்கம்மா" - பிச்சை எடுப்பது போல சத்தம் போட்டான் அனுமந்தையா, என்று அறிவழகன் எழுதும் போது சாட்டையடியாய்த் தைக்கிறது. "சில ஊட்ல பலகாரங் தருவாங்க.... (வேலநேரத்துலயே) அந்த நேரத்துக்கு கைய கழுவிக்கினு தின்ன வேண்டியது தாங்..." என்று யதார்த்தமாக வீசும் சில சொற்கள் நம்மை அவர்களிடத்தில் வைத்து பார்க்கச் செய்து விடுகிறது. "ஐசக் அடைப்புச் சாக்கடைக்குள் மூழ்கி எழும்போது அவன் தல ஒடம்பெல்லாம், உதட்டுலகூட மலம் கட்டி கட்டியா ஒட்டிக்கினு இருந்துச்சு" என்று எழுதுகிற போது நம் உதட்டிலேயே மலம் கட்டிகட்டியாக ஒட்டியிருப்பதுபோல குமட்டி எடுக்கிறது.

கதையின் இறுதிப் பகுதியில் காச நோய்க்காக மருத்துவமனையில் அனுமந்தையாவை வலுவந்தமாகச் சேர்க்கிறார்கள். டாக்டர் எச்சரிக்கை வழிகளைச் சொல்கிறார். ஆனால் அனுமந்தையா ரொம்ப யதார்த்தமாகவே யோசிக்கிறான். "டாக்டருக்கின்னா... வாயிக்கு சுலுவா சொல்றதுக்கு? நோயாளிங்க மலம் மூத்திரத்துல எல்லாங் முழுவி எந்திரிக்கச் சொன்னா...இதுமட்டுமா வரும்? அப்பல்லாம் வுட்டுட்டு இப்பப் போயி சுத்தபத்தமா இருன்னா... செம்படவனப்பாத்து மீனு சாப்படாதன்னு சொல்றாப்பல"...

அனுமந்தையாவின் குடியினால் குடும்பம் தறிகெட்டுப் போகிறது. கொண்டம்மா மாணிக்கம் பயல்கூடச் சுற்றிக் காசு சேர்த்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறாள். இதைப் பார்த்த அனுமந்தையா மோசமாகக் குடிக்க ஆரம்பிக்கிறான்; அவன் மனதுமுறிகிறது; ஆனால் அவளைக் கழட்டிவிட மறுக்கிறது மனசு; அவள்தான் நாடோடியாக அங்கு வந்தவனுக்கு சோறு, தங்கஇடம், வேலை வாங்கிக் கொடுத்தவள். செஞ்ச நன்றிக்காக அவள் விலகலையும் பொறுத்துக் கொள்கிறான்.

அனுமந்தையாவோடு சிறுவயதில் படித்த குமாரசாமி புதிய ஹெல்த் ஆபீசராக வருகிறார்; மகன் சீனய்யனுக்கு நிரந்தர வேலை கொடுக்கவும் சிபாரிசு செய்வதாக உறுதிஅளிக்கிறார்; அன்றிரவு வீட்டில் செய்தியைச் சொல்கிறான். அவனுக்கும் சந்தோசம்; குடும்பத்திலும் சந்தோசம்; கொண்டம்மாள் இத்தனை நாள் 'குடிகாரப்பய' என்று வசைபாடியவள் சுட்டக் கருவாடும் சாராயமும் கொண்டுவந்து தருகிறாள்; எத்தனையோ வருஷத்துக்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

குப் பிறகு பரிமாறுகிறாள்; இந்த மறு இணைப்பு காட்சியை லாகவமாக விவரிக்கிறார் அறிவழகன். இதுதான் அந்த ஏழை வீட்டின் திருநாள்.

அனுமந்தையாவைச் சுற்றி நாவல் பின்னப்பட்டாலும், சுடுகாட்டிலும் அரசியல் தரகர்கள் நுழைந்து பிழைப்பு நடத்துவது, 'போலீஸ் நெனச்சா இன்னாவென்னாலும் பண்ணுவாங்க' என்பதற்கு பொய் சர்டிபிகேட் பெறும் போலீசைச் சித்தரிப்பது, ஒரே ஒரு காட்சியிலேயே உள்ளூர்ப் பெரும் புள்ளி முத்துஉடையார், அவர் கையாள் ரத்தனம் இருவரையும் ஒரே மூச்சில் விவரிப்பது போன்ற பலவிசயங்கள் கவனத்தைக் கவருகின்றன.

மையப் பாத்திரமான அனுமந்தையா சூதுவாதில்லாத எளிய மனிதர். அனுமந்தையாவுக்கு குடி இல்லாமல் இருக்க முடியாது. வீட்டில் பிரச்சனைகள். உடலில் ஓயாத களைப்பு. இவற்றோடு வேலைக்கு ஓடிவரும் அவனை ஒவ்வொரு நாளும் பயபீதி கவ்விக் கொள்ளும். மேஸ்திரி மொய்தீன் வில்லனைப் போல தனக்கெதிராக இன்ஸ்பெக்டரிடம் போட்டுக்கொடுத்து வேலையை விட்டு எடுக்க சிபாரிசு செய்துவிடுவானோ என்று மண்டையக்குழப்பிக் கொள்வான். நாவல்முழுக்க இந்த இழை எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அடிக்கடி லீவ் எடுக்கும் ஆட்களைச் சந்திக்கப்போவதாக புதிய ஹெல்த் ஆபீசர் கூப்பிட்டு அனுப்பும்போது அவனுக்குப் பகீர் என்று ஆகிவிடுகிறது.

புதிய அதிகாரி அவனுக்கு உதவுகிறார்; அவன் மகன் சீனய்யா வேலையில் சேருகிறான். ஒருநாள் சாக்கடை அடைப்பு நீக்க உள்ளே இறங்கி உள்ளே விஷ வாயுவில் சிக்கி எரிந்து கரிக்கட்டையாகி விடுகிறான். எரிந்து போன சீனய்யாவைப் பார்த்து பித்துப்பிடித்தவன் போலாகிறான் அனுமந்தையா.

'கழிசடை' நாவலில் நைந்து போன .வர்களின் வாழ்க்கையை நமக்கு உறைக்குமாறு சித்தரித்திருக்கிறார். துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் ஆழ்ந்து அவர்களின் ஆழமான வேதனைகளை வடித்துள்ள அறிவழகனுக்கு மிகையான கற்பனைகள் தேவையாக இருக்கவில்லை.அவ்வகையில் நாவல் வெற்றி அடைந்துள்ளது.

நாவலில் சில குறைகள் இருக்கின்றன; அவற்றை அறிவழகனே முன்னுரையில் ஒப்புக் கொள்கிறார். முக்கியமாக, நடையில் நெருடல், அத்தியாயங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் செல்லவில்லை; ஒரு சில குறைகள் இருந்தாலும் அவை சரி செய்யக் கூடியவையே.

சமூகத்திலிருந்து எறியப்படும் தூசு, குப்பை, சாக்கடை, மலம் எல்லாம் சுமப்பவன் தோட்டி; இவற்றைச் சுமப்பதாலேயே சுத்தமற்றவனாக அசுத்தமானவனாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டான்; அவனே குப்பை அல்ல, மலம் அல்ல, சாக்கடை அல்ல. அவன் மனிதன். இதை உணருவதற்காக பலமுறை 'கழிசடை' நாவலைப் படியுங்கள். இதேபோல சாந்தா எழுதிய 'இருட்டில் மனிதர்கள்' என்ற மற்றொரு நாவலையும் படியுங்கள் நாம் வாழும் சமூகத்தைப் படம் பிடிக்கும் முக்கிய கலைக்கருவிகள் இந்த நாவல்கள்.

'இருட்டில் மனிதர்கள்'

சாந்தா ராமேஷ்வர் ராவ் ஆங்கிலத்தில் எழுதி தமிழில்'93 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்திருக்கும் நாவல் இது. அறிவழகனின் '92 -ஆம் ஆண்டு வெளியீடான 'கழிசடை' நாவலின் நாயகன் அனுமந்தையா; 'இருட்டில் மனிதர்கள்' நாவலில் மையப்பாத்திரம் லட்சுமி. அனுமந்தையா சூழ்நிலையின் கைதி;லட்சுமி சூழ்நிலையிலிருந்து விலகிவெளியேறும் விளிம்பில் நிற்பவள். காந்தியவாதிகள், கிறிஸ்தவப்பாதிரி போன்றவர்களது கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்களின் பின்னால் செல்கிறாள் லட்சுமி.

இருட்டில் மனிதர்கள்

சாந்தா ராமேஷ்வர் ராவ்

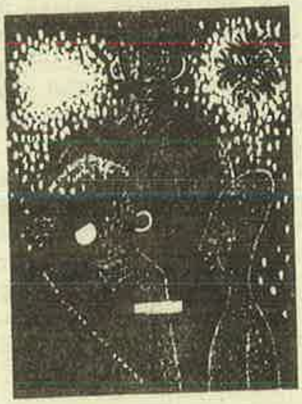

தீண்டாமை என்பது தவறு; யாரும் கோயிலுக்குள் நுழைந்து சாமி கும்பிடலாம். அதற்காகப் போராடலாம் என்கிறாள் லட்சுமி. இது நடப்பது '47 -க்கு முன்னால்'. பிறகு லட்சுமிக்கு மணம் முடிந்து '47 -ல் கிட்டு பிறக்கிறான். தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு கோயில் திறக்கப்படவேண்டும் என்று காந்தி உண்ணாவிரதம் தான் இருந்தார்; ஆனால் வ்ளர்ந்து இளைஞனான கிட்டு சமூக வரம்பை உடைத்து வெள்ளை வேட்டி உடுத்தி கோயிலுக்குள்ளே நுழைந்து சாமி கும்பிடுகிறான். அதே காரணத்துக்காக, கோயில் வளாகத்துக்குள்ளேயே துணிகளைந்தெறியப்பட்டு மரத்தில் கட்டி உதைக்கப்பட்டு உயிரோடு கொளுத்தப் படுகிறான்.

நாவல் முழுவதும் தற்காலமும் கடந்தகாலமும் பிணைந்து நெய்யப்பட்டுள்ளது. முடிவில், கிட்டுவைப் பறிகொடுத்த லட்சுமி மனம் கொதித்துக் கேட்கிறாள்: ''சட்டங்கள், வெறும் வார்த்தைகள் மனிதர்களின் மனங்களை மாற்றுமா? அவை என் கிட்டுவை என்னிடம் திருப்பிக் கொண்டுவந்து சேர்க்குமா?'' எதிரிகளுக்கு இது சவுக்கடி.

சாந்தா எழுதிய இந்நாவல் 'கழிசடை'யை விட 'நேர்த்தியாக', தத்துவ விசாரணைகள் விவாதங்களோடு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.. அத்தியாயங்கள் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன; மேல் சாதிக்காரர்களின் தீண்டாமைக் கொடுமை படக்காட்சிகள் போல விவரிக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்தாலும், சாதி அடையாளம் தேவை என்று வாதாடும் பொஞ்சுப் பாட்டி; 'கழிவை அள்ளிச் சுமக்கும் வேலையைச் செய்யமாட்டேன், என் உடம்பில் தண்ணீர் ஓடவில்லை ரத்தம் ஓடுகிறது' என்று சொல்லி பம்பாய்க்கு ஓடும் லட்சுமியின் அண்ணன் போதன் அங்கு மில் தொழிலாளிகளிடையேயும் சாதி அடையாளம் ஒழியாதது காண்கிறான். சாதி காதலுக்குத் தடையாகிறது; மீண்டும் பிறந்த ஊருக்கே திரும்புகிறான். ஊரில் சோமா என்ற பெண்ணோடு சேர்ந்து கொள்கிறான் - அவனைப் போலவே அவளும் தீண்டாமைக்கு எதிரான கலகக்காரி.

தீண்டாமை, சாதி எதிர்ப்பு என்ற வகையில் வரவேற்கவேண்டிய நாவல். ஆனால் நாவலின் ஊடே லட்சுமியின் பாத்திர இயல்பை மீறிய வருணனைகள், தத்துவ விவாதங்கள் வருகின்றன; காந்தீயவாதிகளின் அகிம்சைப் போராட்டம் வருகிறது; அவை ஆசிரியரின் குறுக்கீட்டுக் குரல்களாக வருகின்றன. கதைக் களனுக்கு ஒட்டாமல், அவை உறுத்துகின்றன. இவ்விதத்தில் 'கழிசடை' நாவலை 'இருட்டில் மனிதர்களு'க்கு மேல் வைத்துச் சொல்ல முடியும்.

● கழிசடை: ஆக்கம்: அறிவழகன். டிசம்பர்'92
வெளியீடு: அறிவகம், D.I. கிழக்கு அண்ணாநகர், சென்னை - 600 102
விலை: ரூ.35.

● இருட்டில் மனிதர்கள்: ஆக்கம்: சாந்தா ராமேஷ்வர் ராவ்.
ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் 1993.
வெளியீடு: ஓரியன்ட் லாங்மன் லிமிடெட், 160 அண்ணா சாலை, சென்னை - 600 002.
விலை: ரூ.45.

● மருத்துவன்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

சென்று வந்தேன். உடனே பயண அனுபவம் என்ன என்று பத்திரிகைக்காரர்கள் கேட்டார்கள். என்ன சொல்வது? நம்முடைய அரசியல் தலைவர்கள் சொல்வதைப் போல ''அங்கே எல்லாம் ரொம்ப சுத்தமாக இருந்தது; சாலைகளெல்லாம் அருமையாக இருந்தது' என்று சொல்லி விட்டு நம்மூர் ஜனங்கள்தான் ரொம்ப மோசம் என்று சொல்வதா?

நான் சொல்ல மாட்டேன். 50 அடிக்கு ஒரு குப்பைத் தொட்டியும் கக்கூசும் கட்டிவைத்தால் நம்மூரும் சுத்தமாகத் தான் இருக்கும். வெளிநாடெல்லாம் போய் பார்த்துவிட்டு வந்த தலைவர்கள் அதை செய்ய வேண்டியதுதானே. ''கேவலம் மனிதனின் இயற்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்குக் கூட முடியாத அரசாங்கம்'' என்று பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுவது சரிதானே.

எவ்வளவோ செலவு செய்கிறீர்கள்; சினிமா பாட்டுப் புத்தகம், காசெட்டெல்லாம் வாங்குகிறீர்கள், இதை வாங்குங்கள், கேளுங்கள், நண்பர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துங்கள். இன்றைக்கு ஆடியோ, வீடியோ துறைகளில் வந்துள்ள விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்வோம்; சமூக மாற்றம் வரும்போது வரட்டும் என்று நாம் இருக்க முடியாது. இன்றே, இப்போதே, நம் கண்முன்னாலேயே நாம் அவற்றைப் பார்த்தாக வேண்டும்; சாதித்தாக வேண்டும்.

ம.க.இ.க.வின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இனி அழைத்த போதெல்லாம் வருவேன்; அழைக்காவிட்டாலும் வருவேன் '' என்று பலத்த கைதட்டலுக்கிடையே பேசி முடித்தார் லெனின்.

அடுத்து உரையாற்ற வந்த கவிஞர் இன்குலாப், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசியல் ஆதரவாளனாக இருந்த தன்னை புரட்சிகர அரசியலின் 'பக்கம் ஈர்த்ததற்காக வெண்மணி போராட்ட வீரர்களுக்கும், தஞ்சை மக்களுக்கும்

''சமூக மாற்றம் வரும்போது வரட்டும் என்று நாம் இருக்க முடியாது. இன்றே, இப்போதே நம் கண் முன்னாலேயே நாம் அவற்றைப் பார்த்தாக வேண்டும்; சாதித்தாக வேண்டும்.'' — லெனின்

நன்றி கூறித் துவங்கினார். ஆகஸ்ட்-15 போலி சுதந்திரம் அம்பலமாகிப் போனதைக் காட்டுவதுதான் இந்த காட் ஒப்பந்தம் என்றும், ' பசுமைப் புரட்சியில் துவங்கி இந்திய விவசாயத்தை சூறையாடவும் அடிமைப்படுத்தவும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் செய்து வரும் சதிகளையும், அவற்றுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் இந்திய துரோகிகளையும் அம்பலப்படுத்தினார். எரால் பண்ணைகளுக்கு எதிராக சீர்காழி வட்டாரத்தில் நடைபெறும் போராட்டத்தை ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிரான போராட்டத்தின் துவக்கம் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

''தண்ணி வந்தது தஞ்சாவூரு... மட திறந்தது மாயவரம்'' என்று துவங்கும் தஞ்சை விவசாயிகளின் நாட்டுப்புறப் பாடலை துவக்க வரிகளாக எடுத்துக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கும் பாடலையும், ''ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே'' என்று துவங்கும் ஆங்கிலேயே எதிர்ப்பு நாட்டுப் பாடலிலிருந்து துவங்கி எழுதப் பட்டிருக்கும் பாடலையும் குறிப்பிட்டுப்

''ஒடுக்கப்படுபவனும் சுரண்டப்படுபவனும் தன் குமுறலையும் கோபத்தையும் ஓசைப்படாமல் மென்மையாகக் கூற முடியாது'' — இன்குலாப்

பாராட்டிவிட்டு ''பாடலின் கவித்துவத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவு கோல் எது '' என்று பிரச்சினை குறித்துப் பேசத் தொடங்கினார்.

''சொல்லவரும் கருத்தை ஓசைப் படாமல், சத்தம் போடாமல், மறை பொருளாகச் சொல்வதுதான் கவிதையின் அழகு என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஒடுக்கப்படுபவனும் சுரண்டப்படுபவனும் தன் குமுறலையும் கோபத்தையும் ஓசைப்படாமல் மென்மையாகக் கூற முடியாது. அப்படிச் சொல்பவன்தான் கவிஞன் என்பவர்கள் பாப்லோ நெருடாவை கவிஞன் இல்லை என்று சொல்லட்டும்.''

''அசுரகானம் ஒலிப்பேழையில்,
ஆமையானான் மீனும் ஆனான்
பீயைத் தின்னும் பன்னியானான்
ஒரு அரிசன அவதாரம் எங்கேடா
நாயே...

— என்ற பாடல் வரிகளை வேறெப்படி எழுத முடியும்? வேறெப்படி ''நயமாகச் சொல்ல முடியும்? இதுதான் கவிதை. இதை இப்படித்தான் சொல்ல முடியும்.

''போர்க்குணமிக்க இந்தப் பறை முழக்கத்தின் அதிர்வில் எந்த அடிமைச்சாசனமும் தகர்ந்து விழும்.'' — பேரா. முருகேசன்

இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு பொதுக்கூட்டமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பது குறித்து நான் மகிழ்கிறேன். கலை, இலக்கியம் பற்றியெல்லாம் படிப்பாளிகள் சிலர் ஒரு அரங்கத்தில் ஒன்று கூடி விவாதிப்பது என்ற வடிவத்துக்குப் பதிலாக சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் இதைப் பேச முடியும், பேசவும் வேண்டும் என்பதை இந்நிகழ்ச்சியே எடுத்துக் காட்டியுள்ளது'' என்று முடித்தார் கவிஞர் இன்குலாப்.

நிகழ்ச்சியின் துவக்கத்திலும், பேச்சாளர்களின் உரைக்குப் பின்னும் ரெட்டிப்பாளையும் கலைஞர்களின் ''தப்பாட்டம்'' நடைபெற்றது. தொன்மையும் வீரியமும் மிக்க பறையை சுமார் 12 கலைஞர்கள் கையிலேந்தி முழக்கியபடியே மேடையில் ஆடத் தொடங்கியதும் ''அடிமைச்சாசனம்'' என்ற எழுத்துக்களுடன் மேடையின் பின்னே கட்டப்பட்டிருந்த திரைச்சீலையும் ஆடத் தொடங்கியது. ''போர்க் குணமிக்க இந்தப் பறை முழக்கத்தின் அதிர்வில் எந்த அடிமைச் சாசனமும் தகர்ந்து விழும்'' என்று முழங்கினார் பேராசிரியர் முருகேசன். தமிழ் மக்களின் தலைசிறந்த இந்தக் கலையை பல புதிய அடவைகளுடன் செழுமைப்படுத்தி தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறையினர் வளர்த்தெடுத்துள்ளனர் என்று பேரா. முருகேசன் குறிப்பிட்டதைக் கூட்டத்தினர் கரவொலி மூலம் ஆமோதித்தனர்.

இரவு 11 மணிக்குத் துவங்கியது ம.க.இ.க. கலைக்குழுவின் கலை நிகழ்ச்சி. அடிமைச்சாசனம், அசுரகானம், இருண்ட காலம் ஆகிய ஒலிப்பேழைகளின் பாடல்வரிகள் உயிர் பெற்று ஆடத் துவங்கியதும், அந்த உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் பார்வையாளர்களும் ஒன்று கலந்தனர்.

நள்ளிரவின் அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டிருந்தது பறை முழக்கம். 'அமைதி' குலையும் வரை அது ஓயாது.

அசிரியரும் வெளியிடுபவரும்: வி.வல்லபேசன், 22, சாமியார் தோட்டம், ஆலந்தூர் சாலை, சாலை சைதாப்பேட்டை, சென்னை-600 018
அச்சிடுபவர்: வி.கே.சாமி, பிரேம் பிரஸ், 107-ஏ, பெரியார் பாதை (மேற்கு), சென்னை-600 094
புதிய கலாச்சாரத்தில் வெளியாகும் படைப்புகள் அனைத்தும் சமுதாயத்தில் உண்மைகளே!

படிப்பகம்

www.padippakam.com

விறலி விடு தூது

அயல்நாட்டுக் கடனில்
அலங்காரம் செய்கிறார்கள் 'பாரதமாதாவுக்கு'

உதட்டுச் சாயத்திற்கு மட்டும்
உனது இரத்தம்

ஒப்பனைகளின் சுமைதாளாமல்
நெளிகிறது தேசியக்கொடி

பொட்டுவைப்பதும் இந்து தர்மம்
பொட்டுக் கட்டுவதும் இந்துதர்மம்

தயங்கும் தேசத்திற்கு புத்தி சொல்லி
தாராளமாய் விடுகிறார்கள் தூது

அப்பன் வருவான் மகன் வருவான்
ஜப்பான் வருவான், அமெரிக்கா வருவான்
தப்பென்று தள்ளாதே
எவன் வந்தாலும் 'இருப்பு' கொள்வாய்
இளைய பாரதமே!

காவிரியின் கழிமுகம் காய்ந்தாலென்ன
கருகும் குருத்துக்களை
கடல் நீரால் தலைமுழுகி
பெருகும் இலாபமே ஒழுக்கமென்று
கயல்விழி காட்டி வலைகளோடு இணங்குவாய்
வளமான இறால் குஞ்சே!

குறிஞ்சி மலைத்தேனை
எவன் கொண்டு போனாலென்ன
வேப்பங்கனிகளையும்
வெளிநாட்டான் கொண்டாலென்ன
'கோக்கோ கோலாவின்' குளிரில் நனைந்தபடி
தேசம் ஒரு தேன் கிண்ணம்
திருமுடுதற்கோர் விலையென்று
உலகத்தரம் நோக்கி
உயர்ந்திடுவாய் பொன் வண்டே!

வலையோசை எழுப்புதல் போல்
உன் அலையோசை கடல்மேனி
அந்நியனுக்களித்தாலோ அன்னியச்செலாவணி
உள்ளூர்ப் படகுகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு
பன்னாட்டு திமிங்கலத்தை
நெஞ்சாரத் தழுவிடுவாய் நெய்தல் நித்திலமே!

தமிழனா, இந்தியனா?
தரம்பார்க்கத் தேவையில்லை
கடின உழைப்பாற்ற கைகள் இருந்தாலும்
இடமில்லையெனச் சொல்லி எறிந்துவிட்டு
'முதல்' கொண்டு வருபவனை
முல்லை மணங்கமழ வரவேற்று
கதவைத் திறப்பாய் கனிவான பாரதமே!

மருதத்தை நெய்தலாக்கி
மண்ணையெல்லாம் பாலையாக்கி
'தூது' தொடர்கிறது
'தூ'... மானம் போகிறது.

துரை. சண்முகம்

அட்டைப் பட ஓவியம்: ''கரோ''

படிப்பகம்